

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา

ศูนย์ประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา / THE BAR ASSOCIATION INFORMATION CENTER

เดือนเมษายน ๒๕๖๐ ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๓๓๓ ■ โทร. ๐ ๒๕๘๗ ๖๘๐๐, ๐ ๒๕๘๗ ๖๘๐๑-๗

<http://www.thethaibar.or.th>

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

พิจารณามาตรฐานการศึกษา

นายศิริชัย วัฒนโยธิน ประธานอนุกรรมการพิจารณามาตรฐานการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตร์บัณฑิต นายถวัลย์ รุยาพร หม่อมราชวงศ์ประเดิมสวัสดิ์ สวัสดิวัตน์ อนุกรรมการฯ และผศ.ดร.ศรีพัชรา สิทธิกำจร อนุกรรมการ และเลขานุการ ได้เดินทางไปดูงานการเรียนการสอนการวัดผล อุปกรณ์การเรียนการสอน ห้องสมุด และสิ่งอื่น ๆ ของหลักสูตร นิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา เมื่อวันที่ ๑๓ มีนาคม ๒๕๖๐

เยี่ยมชมการเรียนการสอน

หม่อมราชวงศ์ประเดิมสวัสดิ์ สวัสดิวัตน์ ผู้อำนวยการกองบริการ สำนักหอสมุดศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ให้การต้อนรับและบรรยายความรู้ในการเรียนระดับเนติบัณฑิตแก่คณาจารย์และนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช ในโอกาสศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของ สำนักหอสมุดศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ณ ห้องบรรยายพีพัฒนศักดิ์ ชั้น ๔ อาคารเนติบัณฑิตยสภา เมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๐

“วันจักรี”

วันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๓๒๕ เป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช เสด็จปราบดาภิเษกขึ้นครองราชย์เป็นกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรีและทรงสร้างกรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงของไทยมาจนทุกวันนี้

พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช พระนามเดิม ทองด้วง เป็นพระราชโอรสของสมเด็จพระปฐมบรมมหาชนก พระอัครสุนทร (ทองดี) ทรงพระราชสมภพเมื่อวันที่ ๒๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๒๗๙ ในรัชกาลสมเด็จพระบรมโกศแห่งอาณาจักรอยุธยา ได้สมรสกับธิดาคหบดีบ้านอัมพวา ตำบลบางช้าง จังหวัดสมุทรสงคราม หลังจากเสียกรุงศรีอยุธยาแก่พม่าใน พ.ศ. ๒๓๑๐ แล้ว สมเด็จพระเจ้าตากสินกรุงธนบุรี ได้ก่อกำเนิดและสร้างกรุงธนบุรีขึ้นเป็นราชธานี พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าฯ ได้เข้ารับราชการกับสมเด็จพระเจ้าตากสิน พระองค์ทรงพระปรีชาสามารถในการรบจนเป็นที่โปรดปราน นับเป็นขุนพลคู่พระทัยฝ่ายขวา ได้รับแต่งตั้งให้เป็นแม่ทัพในสงครามครั้งสำคัญหลายครั้ง ได้รับบรรดาศักดิ์เป็นสมเด็จพระยามหากษัตริย์ศึก ในปี พ.ศ. ๒๓๑๙

พ.ศ. ๒๓๒๕ เกิดจลาจลขึ้นในบ้านเมือง พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าฯ ทรงปราบปรามจนราบคาบ เข้าราชการทั้งหลายจึงพร้อมใจกันอัญเชิญขึ้นปราบดาภิเษกเป็นกษัตริย์ ต่อมาโปรดให้สร้างราชธานีใหม่ขึ้น

* อัยการพิเศษฝ่าย สำนักงานอัยการพิเศษฝ่ายประเมินผล สำนักงานวิชาการ, อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภา, บรรณาธิการจุลสารชาวเนติบัณฑิตยสภา ผู้เรียบเรียง
** เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภา

อ่านต่อหน้า ๔

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา เดือน เมษายน ๒๕๖๐ ปีที่ ๓๐ ฉบับที่ ๓๓๓

สารบัญ

- ๓ สารบัญ รายชื่อผู้จัดทำ เนื่องจากปก
- ๔ เนื่องจากปก
- ๕ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ
- ๑๑ คำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจ
- ๑๓ เจาะฎีกาเด่น
- ๑๔ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย
- ๑๗ บทความเรื่อง “กฎหมายที่ควรสนใจ” ตอนที่ ๑
- ๒๐ ข้อสอบพร้อมคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๙ (สนามใหญ่) วิชากฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ วันเสาร์ที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๙ ข้อ ๔ - ๕
- ๒๒ มุมข่าว
- ๒๔ บรรณาธิการแถลง

คณะผู้จัดทำ อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ **ที่ปรึกษา** นายชัยวัฒน์ เกตุปรีชาสวัสดิ์ **ประธานฝ่ายอำนวยการ** นายสัตยา อรุณธำ **รองประธานฝ่ายอำนวยการ** ● นายกฤษฎา บุญยสมิต **ฝ่ายอำนวยการ** นายสุรพันธ์ ทิมกระจ่าง ● นายปรเมศวร์ อินทรชุมนุม ● นายมันเกียรติ ธนวิจิตรพันธ์ ● นางศิริอร เทศะบำรุง มณีนีลู่ ● นายพงศ์พิเชษฐ์ จันทพรภัก ● นายโกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง ● นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ● ผศ.ดร.ศรีพัชรา สิทธิกำจร **กองบรรณาธิการ บรรณาธิการ** นางศิริอร เทศะบำรุง มณีนีลู่ **ผู้ช่วยบรรณาธิการ** ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง ● นายนิรันดร์ วุฒิวัดน์ ● นายมนต์ชัย ชินนทรสิลา ● นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ ● นายอำนาจ เนตยสุภา ● นางสาวมาติกา ธนเดชากุล ● นางปฐมณ เดชเดโช ● นายไตรวินิจ ตูจินดา **ฝ่ายดำเนินการ** นางพรพรรณ แดงอ่อน ● นายสิทธิฤทธิ์ ไสวณณะ ● นางวาสนา เกตุห่ง **การเงิน** นางกฤติญา ไพธังาม **ทะเบียน จัดส่ง** นางฉวีชา โชคชัยมาดล

ทางฝั่งตะวันออกของแม่น้ำเจ้าพระยา คือ กรุงเทพมหานคร ทรงย้ายมาประทับในพระนครใหม่ใน พ.ศ. ๒๓๒๗ พระราชกรณียกิจส่วนใหญ่ในรัชกาล ได้แก่ การสงครามเพื่อรักษาอธิปไตย

ของชาติหลายครั้ง ครั้งสำคัญที่สุด คือ สงครามเก้าทัพ ในปี พ.ศ. ๒๓๒๗ การปกครองประเทศทรงจัดแบ่งตามแบบกรุงศรีอยุธยา และโปรดให้ข้าราชการกฎหมายต่าง ๆ ให้ถูกต้องและจารลงสมุดไว้เป็นหลักฐาน ๓ ฉบับ

ทางด้านศาสนา โปรดให้สังคายนาพระไตรปิฎก พ.ศ. ๒๓๓๑ และจารฉบับทองประดิษฐานไว้ในหอพระมณเฑียรธรรม วัดพระศรีรัตนศาสดาราม นอกจากนี้ยังทรงสร้างและบูรณะปฏิสังขรณ์ พระอารามและพระพุทธรูปต่าง ๆ เป็นอันมาก

ทางด้านวรรณคดีและศิลปกรรมทรงฟื้นฟูวรรณคดีไทยซึ่งเสื่อมโทรมตั้งแต่กรุงศรีอยุธยาแตกให้กลับคืนดีอีกวาระหนึ่ง ทรงส่งเสริมและอุปถัมภ์กวีในราชสำนัก บทพระราชนิพนธ์ที่สำคัญ เช่น บทละครเรื่องรามเกียรติ์ เป็นต้น งานทางด้านศิลปกรรมนั้นเป็นผลเนื่องมาจากการที่ทรงบูรณะปฏิสังขรณ์และสร้างพระอารามเป็นจำนวนมาก เป็นการเปิดโอกาสให้ช่างฝีมือด้านต่างๆ มีงานทำและได้ผลิตงานฝีมือขึ้นเอกไว้

ด้วยพระมหากษัตริย์คุณดังกล่าว ในปี พ.ศ. ๒๔๑๖ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวจึงโปรดเกล้าฯ ให้หล่อพระบรมรูป พระเจ้าอยู่หัวทั้ง ๔ พระองค์ (ร.๑ - ร.๔) เพื่อประดิษฐานไว้ให้พระมหากษัตริย์องค์ต่อมา พระบรมวงศานุวงศ์ ข้าราชการ และประชาชนได้ถวายบังคมระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณเป็นธรรมเนียมปีละครั้ง และโปรดเกล้าฯ ให้เชิญเชิญไปประดิษฐานไว้บนพระที่นั่งดุสิตมหาปราสาท และมีการย้ายที่หลายครั้ง เช่น พระที่นั่งพุทไธสวรรย์ปราสาท และพระที่นั่งศิวาลัยปราสาท เป็นต้น

ในสมัยรัชกาลที่ ๖ โปรดให้ย้ายพระบรมรูปทั้ง ๔ (ร.๑ - ร.๔) มาไว้ ณ ปราสาทพระเทพบิดร ในวัดพระศรีรัตนศาสดาราม พร้อมกับพระบรมรูปของรัชกาลที่ ๕

พระชนกนาถ พระที่นั่งองค์นี้ รัชกาลที่ ๖ โปรดให้ขอมจากพุทธปราสาทปราสาทเพื่อเรื่องนี้โดยเฉพาะ และได้พระราชทานนามดังกล่าว การซ่อมแซมก่อสร้างและประดิษฐานพระบรมรูปทั้ง ๕ รัชกาล สำเร็จลุล่วงในเดือนเมษายน พ.ศ. ๒๔๖๑ จึงได้มีพระบรมราชโองการประกาศตั้งพระราชพิธีถวายบังคมพระบรมรูป ในวันที่ ๖ เมษายนปีนั้นและต่อมา โปรดฯ ให้เรียกวันที่ ๖ เมษายนว่า “วันจักรี”

ปัจจุบันมีวันที่ระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก คือ วันที่ระลึกมหาจักรี ได้แก่วันที่ ๖ เมษายนของทุกปี จะมีพิธีถวายบังคมพระบรมรูป ณ เชิงสะพานพระพุทธยอดฟ้า

อนึ่ง พระองค์ทรงเคยดำรงตำแหน่งยกกระบัตร (ตำแหน่งอัยการในอดีต) เมืองราชบุรี ก่อนได้รับการสถาปนาเป็นปฐมกษัตริย์แห่งราชวงศ์จักรี พระองค์จึงได้รับยกย่องให้เป็น “พระบิดาแห่งอัยการไทย”

แหล่งข้อมูล

: เว็บไซต์กองกิจการพลเรือน กองทัพอากาศที่ ๓ จัดทำโดยศูนย์ประชาสัมพันธ์และเทคโนโลยีสารสนเทศ <http://www.3armyarea-rta.com/jukree/> และ <http://www.3armyarea-rta.com/jukree/index3.php> (สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐)

: เว็บไซต์หอสมุดสาขา วังท่าพระ สำนักหอสมุดกลาง ม.ศิลปากร เรื่องศูนย์ข้อมูลเกาะรัตนโกสินทร์ http://www.lib.su.ac.th/rattanakosin/index.php?option=com_content&view=article&layout=edit&id=111 (สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐)

: เว็บไซต์กระทรวงวัฒนธรรม http://www1.culture.go.th/cday/index.php?option=com_content&view=article&id=685:2011-03-28-15-11-41&catid=42:0403&Itemid=36 (สืบค้นเมื่อวันที่ ๓๐ มีนาคม ๒๕๖๐)

: เว็บไซต์ศูนย์วิทยบริการ สำนักงานวิชาการ สำนักงานอัยการสูงสุด www.library.ogo.go.th (สืบค้นเมื่อวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๐)

วิวัฒนาการทางกฎหมายแก่กรณีการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ

สืบเนื่องจากบทความของข้าพเจ้าในจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ฉบับเดือนมกราคม ๒๕๖๐ ปีที่ ๒๓ ฉบับที่ ๓๓๐ ในเรื่องคำนิยาม “ร่วมลงทุน” ตามพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้มีการเกริ่นถึงผลของการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายภายใต้พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ (กฎหมายฉบับเดิม) และได้กล่าวไว้ ณ ที่นั้นด้วยว่าหากมีโอกาสจะขอนำเรื่องผลของการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ มากเล่าในคราวต่อไป ข้าพเจ้าเห็นว่าในคราวนี้เป็นกาลอันเหมาะสมยิ่งที่จะนำเสนอเรื่องนี้ต่อท่านผู้อ่านทุกท่าน โดยขอเสนอผลของการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐตามลำดับช่วงเวลาเพื่อแสดงถึงวิวัฒนาการดังนี้

๑. ปี พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการให้เอกชนเข้าร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการต่าง ๆ ให้ถือปฏิบัติเป็นการเฉพาะ แต่ทว่าพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวมิได้กำหนดไว้ว่าหากมิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการของพระราชบัญญัติดังกล่าวแล้ว ร่างสัญญาอันเกิดจากการมิได้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าวจะมีผลเป็นอย่างไร

๒. ปี พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๕๗๐/๒๕๔๒ แก่ข้อหาหรือสัญญาแต่งตั้งผู้แทนจำหน่ายและจ่ายรางวัลสลากบำรุงการกุศลแบบอัตโนมัติ (On-Line) ของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โดยสรุปได้ว่า การที่ได้กระทำไปโดยมิได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีผลผูกพันในแง่ของสัญญากับหน่วยงานของรัฐ

คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๕๗๐/๒๕๔๒

“สัญญาที่หน่วยงานของรัฐทำจะมีผลสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีการทำขึ้นโดยบุคคลซึ่งมีอำนาจกระทำการและได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด หากสัญญาแต่งตั้งให้บริษัท จ. เป็นผู้แทนจำหน่ายสลากบำรุงการกุศลเป็นสัญญาที่มีมูลค่าโครงการตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาทขึ้นไปซึ่งต้องอยู่ในบังคับแห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ แล้วการแต่งตั้งบริษัท จ. เป็นผู้แทนจำหน่ายสลากบำรุงการกุศลก็ต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติดังกล่าว และต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีในขั้นตอนต่าง ๆ ด้วย ดังนั้น การที่ได้กระทำไปโดยมิได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงไม่มีผลผูกพันในแง่ของสัญญากับหน่วยงานของรัฐ”

* อัยการจังหวัดประจำสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย, นิติศาสตร์บัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, เนติบัณฑิตไทย, LL.M. Cornell Law School, LL.M. Duke University School of Law (ทุน ก.พ. ตามความต้องการของสำนักงานอัยการสูงสุด)

๓. ปี พ.ศ. ๒๕๔๔ คณะกรรมการกฤษฎีกา ได้มีคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๓๙/๒๕๔๔ แก่ข้อหาหรือการดำเนินโครงการพัฒนาที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิต โดยสรุปได้ว่า สัญญาที่มีได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของ พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีผลผูกพันในแง่สัญญาต่อกัน

คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๓๓๙/๒๕๔๔

“สัญญาก่อสร้างและบริหารโครงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิต เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ระหว่างกรมธนารักษ์และบริษัท บ. จะชอบด้วยกฎหมายและมีผลผูกพันใช้บังคับได้หรือไม่ เพียงใด นั้น เห็นว่าการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุบริเวณขนส่งหมอชิตเป็นกิจการของรัฐที่มูลค่าการลงทุนของโครงการมีวงเงินทั้งหมดประมาณ ๒๐,๐๐๐ ล้านบาท จึงเป็นโครงการที่ต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งพระราชบัญญัติดังกล่าวได้กำหนดขั้นตอนการดำเนินการของโครงการที่เข้าข่ายต้องปฏิบัติตามกฎหมายไว้ โดยให้หน่วยงานเจ้าของโครงการจะต้องเสนอผลการศึกษาและวิเคราะห์โครงการต่อกระทรวงเจ้าสังกัด หลังจากกระทรวงเจ้าสังกัดพิจารณาแล้ว หากเป็นโครงการใหม่จะต้องเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แต่หากเป็นโครงการที่มีทรัพย์สินอยู่แล้วให้เสนอต่อกระทรวงการคลังพิจารณาและนำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติหลักการของโครงการ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบโครงการแล้ว จึงให้หน่วยงานเจ้าของโครงการแต่งตั้งคณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ขึ้น เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบร่างประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการ ร่างขอบเขตของโครงการและเงื่อนไขสำคัญที่จะต้อง มีในสัญญาร่วมงานหรือดำเนินการ กำหนดหลักประกัน

ของและหลักประกันสัญญา พิจารณาคัดเลือกเอกชน เข้าร่วมงานหรือดำเนินการ และพิจารณาดำเนินการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับโครงการตามที่เห็นสมควร โดยที่การประกาศเชิญชวนเอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการโครงการพัฒนาระบบสาธารณูปโภคพื้นฐานในที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิตได้เริ่มดำเนินการเมื่อเดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๖ หลังจากที่พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐฯ มีผลใช้บังคับแล้ว โดยมีได้ปฏิบัติตามขั้นตอนของพระราชบัญญัตินี้มาตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ และแม้ว่าในการดำเนินโครงการจะได้มีการเสนอเรื่องการใช้ประโยชน์ที่ราชพัสดุบริเวณสถานีขนส่งหมอชิตต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาด้วยแล้วก็ตาม กรณีก็ได้เป็นการดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายแต่อย่างใด สัญญาที่หน่วยงานของรัฐทำจะมีผลสมบูรณ์ก็ต่อเมื่อมีการทำขึ้นโดยบุคคล ซึ่งมีอำนาจกระทำการและได้ดำเนินการถูกต้องตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด ดังนั้น สัญญาก่อสร้างและบริหารโครงการระหว่างกรมธนารักษ์และบริษัท บ. จึงไม่ชอบด้วยกฎหมายและไม่มีผลผูกพันในแง่สัญญาต่อกัน”

๔. ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ ศาลปกครองสูงสุดได้มีคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๓๔๙/๒๕๔๙ แก่กรณีการทำสัญญาบางข้อโดยไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยสรุปได้ว่า การที่สัญญาเฉพาะส่วนข้อ ๕ วรรคสี่ มิได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ทำให้สัญญาเฉพาะส่วนนั้นไม่ผูกพันรัฐ แต่ไม่ทำให้สัญญาส่วนอื่นที่ได้ดำเนินการครบถ้วนตามขั้นตอนและวิธีการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ไม่มีผลผูกพันไปทั้งหมด คู่สัญญาจึงยังคงผูกพันกันตามเงื่อนไขในสัญญาข้ออื่น ๆ ที่ผ่านการปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้

เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕

คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด ที่ อ.๓๔๙/๒๕๔๙

โครงการจัดตั้งสถานีวิจัยโทรทัศนระบบ ยู เอช เอฟ เป็นโครงการที่จะต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตั้งแต่ต้น อีกทั้งยังปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมอีกว่า ประธานกรรมการบริหารของผู้คัดค้านเคยเป็นกรรมการในคณะกรรมการดำเนินโครงการจัดตั้งสถานีวิจัยโทรทัศนระบบ ยู เอช เอฟ ตามคำสั่งของผู้ร้อง ที่ ๘๙/๒๕๓๖ เรื่อง แต่งตั้งกรรมการดำเนินโครงการ ลงวันที่ ๒๔ มิถุนายน ๒๕๓๖ โดยได้ลาออกจากการเป็นกรรมการดังกล่าว แล้วได้เข้าทำงานเป็นกรรมการบริหารของผู้คัดค้าน ดังนั้น ผู้คัดค้านจึงย่อมจะต้องทราบถึงกระบวนการในการดำเนินการตามสัญญาว่าจะต้องปฏิบัติตามขั้นตอนต่าง ๆ ตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาโดยตลอด ในระหว่างการจัดทำร่างสัญญา ผู้คัดค้านโดยประธานกรรมการบริหารของผู้คัดค้านได้มีหนังสือถึงบริษัท บ. ผู้ร้องเพื่อขอให้เปิดการเจรจาเพื่อแก้ไขสัญญาให้เกิดความเป็นธรรมแก่คู่สัญญาทั้งสองฝ่าย และมีหนังสือเสนอร่างสัญญาสัมปทานโครงการวิทยุโทรทัศนระบบ ยู เอช เอฟ ฉบับขอปรับปรุงแก้ไข โดยเพิ่มเติมข้อ ๕ วรรคสี่ ของสัญญาดังกล่าวเพื่อเปิดโอกาสให้คู่สัญญาสามารถขอเปิดเจรจาเพื่อหามาตรการชดเชยความเสียหายของผู้คัดค้านในกรณีที่รัฐบาลอนุญาตให้โทรทัศนระบบบอกรับเป็นสมาชิก (เคเบิลทีวี) สามารถทำการโฆษณาได้ หรือในกรณีที่รัฐบาลอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการวิทยุโทรทัศนบนพื้นฐานและหลักการที่คล้ายคลึงกับโครงการตามสัญญาดังกล่าว และมีผลกระทบอย่างรุนแรงต่อฐานะทางการเงินของผู้คัดค้าน ซึ่งข้อตกลงดังกล่าวเป็นข้อตกลงที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของรัฐโดยตรง ดังนั้น แม้จะได้มีการเสนอร่างสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิจัยโทรทัศนระบบ ยู เอช เอฟ ให้คณะ

รัฐมนตรีพิจารณาแล้วก็ตาม แต่เมื่อคู่สัญญาได้ตกลงให้เพิ่มเติมข้อ ๕ วรรคสี่ ในสัญญาดังกล่าว ซึ่งเป็นการเพิ่มเติมในเนื้อหาที่เป็นสาระสำคัญอันมีผลกระทบต่อสิทธิและหน้าที่ของคู่สัญญา รวมทั้งเปลี่ยนแปลงหลักการที่สำคัญในสัญญา กรณีจึงต้องเสนอเรื่องให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบอีกครั้งหนึ่ง ในเรื่องนี้ ผู้ร้องและผู้คัดค้านยอมรับว่าได้มีการลงนามในสัญญาเข้าร่วมงานและดำเนินการสถานีวิจัยโทรทัศนระบบ ยู เอช เอฟ ระหว่างผู้ร้องกับผู้คัดค้าน เมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๓๘ โดยที่ไม่ได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการอันเป็นสาระสำคัญดังกล่าว เพียงแต่ผู้คัดค้านอ้างว่าเป็นเรื่องภายในของส่วนราชการ ประกอบกับในการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวซึ่งเป็นโครงการขนาดใหญ่ มีกระบวนการและขั้นตอนในการดำเนินการโดยเปิดเผย ซึ่งคู่สัญญาสามารถตรวจสอบได้โดยง่ายทุกขั้นตอนและประสานงานกันมาอย่างต่อเนื่อง จึงเชื่อว่าคู่สัญญาได้ลงนามสัญญาโดยรู้หรือควรรู้ว่าข้อ ๕ วรรคสี่ของสัญญาเข้าร่วมงานฯ มิได้ปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีการตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งเป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ดังนั้น ข้อ ๕ วรรคสี่ของสัญญาดังกล่าวจึงไม่มีผลผูกพันคู่สัญญา

๕. ปี พ.ศ. ๒๕๕๐ คณะกรรมการกฤษฎีกาได้มีคำวินิจฉัย ๔ เรื่อง กล่าวคือ ๑.) คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๙๑/๒๕๕๐, ๒.) คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๙๒/๒๕๕๐, ๓.) คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๙๓/๒๕๕๐ และ ๔.) คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๙๔/๒๕๕๐ โดยแยกสรุปได้ดังนี้

๕.๑ การแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาโดยมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นการกระทำไปโดยไม่มีอำนาจตามกฎหมาย แต่สัญญาที่ทำขึ้นนั้นยังคงมีผลอยู่ตราบเท่าที่ยังไม่มีการ

เพิกถอนหรือสิ้นผลโดยเงื่อนไขเวลาหรือเหตุอื่น โดย
คณะรัฐมนตรีมีดุลยพินิจที่จะเพิกถอนหรือเห็นชอบก็ได้
คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่
๒๙๑/๒๕๕๐

เมื่อการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาอนุญาตฯ ตามกรณี
ข้อหาหรือดำเนินการไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติว่าด้วย
การให้เอกชนเข้าร่วมงานฯ ซึ่งมีผลใช้บังคับในขณะที่มี
การแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาอนุญาตฯ เนื่องจากมิได้เสนอ
เรื่องการแก้ไขเพิ่มเติมให้คณะกรรมการประสานงานตาม
มาตรา ๒๒ พิจารณา และเสนอให้คณะรัฐมนตรีซึ่งเป็น
องค์กรที่มีอำนาจพิจารณาเห็นชอบกับการแก้ไขเพิ่มเติม
สัญญาอนุญาตฯ ตามนัยแห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว
ดังที่ได้วินิจฉัยข้างต้น การแก้ไขเพิ่มเติมสัญญาอนุญาตฯ
โดย ทศท. เป็นคู่สัญญา จึงกระทำไปโดยไม่มีอำนาจตาม
กฎหมาย อย่างไรก็ดี กระบวนการแก้ไขเพิ่มเติมสัญญา
อันเป็นนิติกรรมทางปกครอง สามารถแยกออกจาก
ข้อตกลงต่อท้ายสัญญาอนุญาตฯ ที่ทำขึ้นได้ และข้อ
ตกลงต่อท้ายสัญญาอนุญาตฯ ที่ทำขึ้นนั้นยังคงมีผลอยู่
ตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลโดยเงื่อนไข
เวลาหรือเหตุอื่น หากคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตาม
กฎหมายได้พิจารณาถึงเหตุแห่งการเพิกถอน ผลกระทบ
และความเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและ
ประโยชน์สาธารณะแล้วว่า การดำเนินการที่ไม่ถูกต้อง
นั้นมีความเสียหายอันสมควรจะต้องเพิกถอนข้อตกลง
ต่อท้ายสัญญาอนุญาตฯ ที่ทำขึ้น คณะรัฐมนตรีก็ชอบ
ที่จะเพิกถอนข้อตกลงต่อท้ายสัญญาอนุญาตฯ แต่ถ้า
คณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีเหตุผลความจำเป็นเพื่อ
ประโยชน์ของรัฐหรือประโยชน์สาธารณะและเพื่อความ
ต่อเนื่องของการให้บริการสาธารณะ คณะรัฐมนตรีก็อาจ
ใช้ดุลยพินิจพิจารณาให้ความเห็นชอบให้มีการดำเนินการ
แก้ไขเพิ่มเติมสัญญาอนุญาตฯ ดังกล่าวได้ตามความ
เหมาะสม โดยหน่วยงานเจ้าของโครงการและคณะ
กรรมการประสานงานตามมาตรา ๒๒ เป็นผู้ดำเนินการ
เสนอข้อเท็จจริง เหตุผล และความเห็นเพื่อประกอบการ
พิจารณาของคณะรัฐมนตรี

อนึ่ง คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จ
ที่ ๒๙๒/๒๕๕๐ เป็นไปในทำนองเดียวกับคำวินิจฉัย
คณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ ๒๙๑/๒๕๕๐
ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตไม่นำรายละเอียดมาลง ณ ที่นี้
เนื่องจากความจำกัดของพื้นที่บทความ

๕.๒ การทำสัญญาโดยมิได้ดำเนินการตาม
พระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือ
ดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ สัญญาที่ทำขึ้น
นั้นยังคงมีผลอยู่ตราบเท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้น
ผลโดยเงื่อนไขเวลาหรือเหตุอื่น คู่สัญญามีภาระหน้าที่ใน
การปฏิบัติตามสัญญาที่ได้กระทำไว้แล้ว แต่ทว่าคณะ
รัฐมนตรีมีดุลยพินิจที่จะเพิกถอนหรือเห็นชอบก็ได้

คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่
๒๙๓/๒๕๕๐

แม้ว่าสัญญาให้ดำเนินการฯ ระหว่าง บมจ. กสท
โทรคมนาคม กับบริษัท ท. จำกัด ที่ทำขึ้นใหม่ มิได้ดำเนิน
การหรือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชน
เข้าร่วมงานฯ แต่สัญญาที่ทำขึ้นนั้นยังคงมีผลอยู่ตราบ
เท่าที่ยังไม่มีการเพิกถอนหรือสิ้นผลโดยเงื่อนไขเวลาหรือ
เหตุอื่น ดังนั้น บมจ. กสท โทรคมนาคม และบริษัท ท.
จำกัด จึงยังต้องมีภาระหน้าที่ในการปฏิบัติตามสัญญาที่
ได้กระทำไว้แล้ว

เมื่อพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วม
งานฯ เป็นบทกฎหมายที่กำหนดกระบวนการในการ
ดำเนินโครงการที่มีลักษณะเป็นการลงทุนในกิจการของ
รัฐที่มีวงเงินหรือมูลค่าทรัพย์สินตั้งแต่หนึ่งพันล้านบาท
ขึ้นไป โดยกฎหมายไม่ประสงค์ให้การอนุญาตหรือการ
ให้สัมปทานหรือให้สิทธิแก่เอกชนและการร่วมทุน
ระหว่างรัฐกับเอกชน เป็นอำนาจการพิจารณาของบุคคล
ผู้เดียวหรือหน่วยงานเดียว ดังจะเห็นได้จากเหตุผล
ในการประกาศใช้พระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น เมื่อ
คณะกรรมการตามมาตรา ๑๓ ได้ดำเนินการตามมาตรา
๒๑ แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วม
งานฯ ตามที่วินิจฉัยในประเด็นที่สองและประเด็นที่สาม
แล้ว หากคณะรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้มีอำนาจตามกฎหมาย

ได้พิจารณาถึงเหตุแห่งการเพิกถอน ผลกระทบและความเหมาะสม โดยคำนึงถึงประโยชน์ของรัฐและประโยชน์สาธารณะแล้ว และเห็นว่าการดำเนินการไม่ถูกต้องนั้นมีความเสียหายอันสมควรจะต้องเพิกถอนสัญญาที่ทำขึ้น คณะรัฐมนตรีก็ชอบที่จะเพิกถอนสัญญาให้ดำเนินการฯ ที่ทำขึ้นนั้น แต่ถ้าคณะรัฐมนตรีพิจารณาแล้วมีเหตุผลความจำเป็นเพื่อประโยชน์ของรัฐหรือประโยชน์สาธารณะ คณะรัฐมนตรีก็อาจใช้ดุลพินิจพิจารณาให้มีการดำเนินการตามสัญญาให้ดำเนินการฯ ที่มีอยู่ระหว่าง บมจ. กสท โทรคมนาคม กับบริษัท ท. จำกัด ได้ตามความเหมาะสม

อนึ่ง คำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจ ที่ ๒๙๔/๒๕๕๐ เป็นไปในทำนองเดียวกับคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจ ที่ ๒๙๓/๒๕๕๐ ข้าพเจ้าจึงขออนุญาตไม่นำรายละเอียดมาลง ณ ที่นี้ เนื่องจากความจำกัดของพื้นที่บทความ

๖. ปี พ.ศ. ๒๕๕๒ ศาลฎีกาได้มีคำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๒๕๐๓/๒๕๕๒ กรณีการทำสัญญาโดยไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ อันเป็นกรณีสืบเนื่องมาจากคำวินิจฉัยคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสรีจ ที่ ๕๗๐/๒๕๔๒ เรื่อง สัญญาแต่งตั้งผู้แทนจำหน่ายและจ่ายรางวัลสลากบำรุงการกุศลแบบอัตโนมัติ (On-Line) ของสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โดยศาลฎีกาได้พิพากษาโดยสรุปได้ว่า การทำสัญญาที่มีได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ เป็นสัญญาที่ไม่มีผลผูกพันรัฐ

คำพิพากษาศาลฎีกา ที่ ๒๕๐๓/๒๕๕๒

“สัญญาแต่งตั้งผู้แทนจำหน่ายและจ่ายรางวัลสลากบำรุงการกุศลแบบอัตโนมัติ จึงเป็นสัญญาที่คู่สัญญาคือผู้ร้องและผู้คัดค้านจะต้องกระทำภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ เมื่อข้อเท็จจริงที่รับกันฟังได้ว่า การทำสัญญาระหว่างผู้ร้องกับ

ผู้คัดค้าน มิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติไว้ ทั้งขั้นตอนการเสนอโครงการให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ มาตรา ๖ ถึงมาตรา ๑๑ ตลอดจนถึงขั้นตอนในส่วนของวิธีการดำเนินโครงการภายหลังจากที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้วตามความในหมวด ๓ ตั้งแต่มาตรา ๑๒ ถึงมาตรา ๒๑ ด้วย สัญญาระหว่างผู้ร้องกับผู้คัดค้าน จึงกระทำให้ขึ้นโดยไม่ชอบด้วยพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ จึงเป็นสัญญาที่ไม่มีผลผูกพันผู้ร้อง”

๗. ปี พ.ศ. ๒๕๕๖ ได้มีการตราพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ โดยมีผลเป็นประการหนึ่งให้ยกเลิกพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ อย่างไรก็ดี พระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ มิได้บัญญัติถึงผลของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐไว้ให้ชัดเจน โดยเพียงแต่กล่าวถึงวิธีการในการยกเลิกสัญญา แก้ไขสัญญา หรือการให้สัญญามีผลใช้บังคับต่อไป โดยอาจแยกได้ ๒ กรณี ดังนี้

๗.๑ กรณีโครงการมิได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยยังไม่มีกรณการระงับข้อพิพาทตามสัญญาหรือยื่นฟ้องต่อศาล

มาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖

“ในกรณีที่ปรากฏว่าโครงการใดต้องปฏิบัติตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการให้เอกชนเข้าร่วมงานหรือดำเนินการในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่มิได้ดำเนินการหรือดำเนินการไม่ถูกต้องหรือครบถ้วนในขั้นตอนใด โดยยังไม่มีกรณการระงับข้อพิพาทตามสัญญาหรือยื่นฟ้องต่อศาล ให้รัฐมนตรีกระทรวง

เจ้าสังกัดแต่งตั้งคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วย ปลัดกระทรวงเจ้าสังกัดเป็นประธานกรรมการ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาศึกษา ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้แทนสำนักงบประมาณ ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการนโยบายรัฐวิสาหกิจ ผู้แทนสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นกรรมการ และให้มีผู้แทนหน่วยงานเจ้าของโครงการซึ่งเป็นข้าราชการพนักงานหรือผู้บริหารของหน่วยงานเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อพิจารณากำหนดแนวทางการดำเนินการที่เหมาะสม ซึ่งรวมถึงการยกเลิกการแก้ไขสัญญา และการให้สัญญามีผลใช้บังคับต่อไป

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งเสนอผลการพิจารณาและความเห็นต่อรัฐมนตรีกระทรวงเจ้าสังกัด เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๖๐ วรรคหนึ่ง มาประกอบการพิจารณาด้วย

ให้นำมาตรา ๑๔ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการตามวรรคหนึ่ง โดยอนุโลม

ให้คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งได้รับประโยชน์ตอบแทนตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี”

๗.๒ กรณีโครงการมิได้ปฏิบัติตามพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖

มาตรา ๖๐ แห่งพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖

“ในกรณีที่ปรากฏต่อสำนักงานว่า โครงการใดมิได้ดำเนินการให้ถูกต้องตามที่กำหนดไว้ในหมวด ๔ การเสนอโครงการ หรือหมวด ๕ การดำเนินโครงการ ให้สำนักงานแจ้งให้หน่วยงานเจ้าของโครงการนั้นชี้แจงข้อเท็จจริงและแนวทางการดำเนินการที่เหมาะสมเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อพิจารณาสั่งการ ทั้งนี้ ให้พิจารณาถึงความต่อเนื่องในการให้บริการสาธารณะและผลกระทบต่อประชาชนด้วย

ในกรณีที่คณะกรรมการเห็นสมควรยกเลิกหรือแก้ไขสัญญาร่วมลงทุน ให้เสนอขอความเห็นชอบต่อคณะรัฐมนตรี

ในกรณีที่คณะกรรมการให้ดำเนินการตามสัญญาร่วมลงทุนต่อไปโดยไม่มีการแก้ไขหรือมีการแก้ไขสัญญาร่วมลงทุนตามวรรคสองแล้ว ให้นำบทบัญญัติในหมวด ๖ การกำกับดูแลและติดตามผล มาใช้บังคับแก่การดำเนินการต่อไป”

จากทั้งกรณี ๗.๑ และ ๗.๒ ข้างต้นนั้น แม้พระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ จะมีได้บัญญัติไว้โดยชัดเจนถึงผลของการไม่ได้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ แต่เมื่อพิจารณาจากมาตรา ๖๐ และมาตรา ๗๒ แห่งพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว จักเห็นได้ว่าในปัจจุบัน หากเกิดกรณีตามนัยมาตรา ๖๐ หรือมาตรา ๗๒ ขึ้นแล้ว การตีความแก่กรณีผลของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ น่าจะไปในแนวทางที่ว่าสัญญาที่ทำขึ้นยังคงมีผลอยู่ ตราบเท่าที่ยังไม่มีการยกเลิก หรือสิ้นสุดด้วยเงื่อนไขหรือเหตุอื่นมากกว่าแนวทางที่ว่าสัญญาไม่มีผลผูกพันรัฐ เนื่องจากพระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ บัญญัติให้อำนาจในการยกเลิกสัญญาได้ ซึ่งหากผลของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ นั้นเป็นไปในลักษณะที่สัญญาไม่มีผลผูกพันรัฐแล้ว ก็มิจำเป็นที่พระราชบัญญัติการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ พ.ศ. ๒๕๕๖ จักต้องบัญญัติให้อำนาจในการยกเลิกสัญญาอีก ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าแนวทางการบัญญัติกฎหมายในลักษณะนี้มีความมุ่งประสงค์จะให้ผลทางกฎหมายแก่กรณีไปในทำนองเดียวกับคำวินิจฉัยคณะกรรมการการศึกษาศึกษา เรื่องเสรีที่ ๒๙๑-๒๙๔/๒๕๕๐ มากกว่า

คำพิพากษากฎีกาที่น่าสนใจ

พศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง*

“อย่างไรจะถึงขนาดทำให้สาธารณชน สับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้า”

ปัญหาขัดแย้งของเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว คือความเหมือนหรือความคล้ายจนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าหรือไม่โดยพระราชบัญญัติเครื่องหมายการค้า พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้บัญญัติข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องดังนี้

มาตรา ๖ เครื่องหมายการค้าอันพึงรับจดทะเบียนได้ ต้องประกอบด้วยลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่มีลักษณะบ่งเฉพาะ
- (๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่ไม่มีลักษณะต้องห้ามตามพระราชบัญญัตินี้และ
- (๓) ไม่เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว

มาตรา ๑๓ ภายใต้บังคับมาตรา ๒๗ ในกรณีเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนนั้น นายทะเบียนเห็นว่า

- (๑) เป็นเครื่องหมายการค้าที่เหมือนกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วหรือ
- (๒) เป็นเครื่องหมายการค้าที่คล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว จนอาจทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดใน

ความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้า

ถ้าเป็นการขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าสำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน ห้ามมิให้นายทะเบียน รับจดทะเบียน

มาตรา ๒๗ ในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกับเครื่องหมายการค้าของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วตามมาตรา ๑๓ หรือในกรณีที่มีผู้ขอจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันตามมาตรา ๒๐ ทั้งนี้ สำหรับสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่นายทะเบียนเห็นว่า มีลักษณะอย่างเดียวกัน ถ้านายทะเบียนเห็นว่า เป็นเครื่องหมายการค้า ซึ่งต่างเจ้าของต่างได้ใช้มาแล้วด้วยกันโดยสุจริตหรือมีพฤติการณ์พิเศษที่นายทะเบียนเห็นสมควรรับจดทะเบียน นายทะเบียนจะรับจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าที่เหมือนหรือคล้ายกันดังกล่าวให้แก่เจ้าของหลายคนก็ได้ โดยจะมีเงื่อนไขและข้อจำกัดเกี่ยวกับวิธีการใช้และเขตแห่งการใช้เครื่องหมายการค้า นั้น หรือเงื่อนไขและข้อจำกัดอื่นตามที่นายทะเบียนเห็นสมควรกำหนดก็ได้ ทั้งนี้ให้นายทะเบียนมีหนังสือแจ้งคำสั่งพร้อมด้วยเหตุผลให้ผู้ขอจดทะเบียนและเจ้าของเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนแล้วทราบโดยไม่ชักช้า

* ผู้ช่วยอธิการบดี และคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ผู้จดทะเบียนหรือเจ้าของเครื่องหมายการค้า
ที่ได้จดทะเบียนแล้วมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งของนาย
ทะเบียนตามวรรคหนึ่งต่อคณะกรรมการภายใน
เก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งคำสั่งของ
นายทะเบียน

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการตามวรรคสอง
ให้เป็นที่สุด

ตามมาตรา ๖ มาตรา ๑๓ และมาตรา ๒๗
ที่กล่าวมา การพิจารณาเครื่องหมายการค้าทั้งสอง
ให้พิจารณาบังเฉพาะ (ลักษณะเด่น) และสำเนียง
เรียกขานว่าเหมือนหรือคล้ายกันเพียงใด นอกจากนี้
ยังพิจารณาถึงจำพวกของสินค้าว่าเป็นสินค้าจำพวก
เดียวกันหรือต่างจำพวกกับอีกส่วนหนึ่งด้วย เพื่อ
ความชัดเจนมีคำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจเป็นแนวทาง
การพิจารณา คือ คำพิพากษาฎีกาที่ ๒๘๗๗/๒๕๕๙
ในส่วนของเครื่องใช้ไฟฟ้าต่อไปนี้

“ในการพิจารณาว่าเครื่องหมายการค้าที่โจทก์
ยื่นขอจดทะเบียนกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่น
ได้จดทะเบียนไว้แล้วคล้ายกันจนอาจทำให้
สาธารณชนสับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของ
ของสินค้าหรือแหล่งกำเนิดของสินค้าหรือไม่นั้น
ต้องพิจารณาจากภาพรวมของเครื่องหมายการค้า
ทั้งสอง ลักษณะเด่น และสำเนียงเรียกขานใน
เครื่องหมายทั้งสองว่าคล้ายกันเพียงใด ตลอดจน
พิจารณาว่าสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าทั้งสอง
เป็นสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่างจำพวกกันที่มี
ลักษณะอย่างเดียวกันจนอาจทำให้สาธารณชน
สับสนหรือหลงผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้า
หรือแหล่งกำเนิดของสินค้าหรือไม่ ไม่อาจพิจารณา
เฉพาะภาคส่วนใดภาคส่วนหนึ่งของเครื่องหมาย
การค้าทั้งสอง

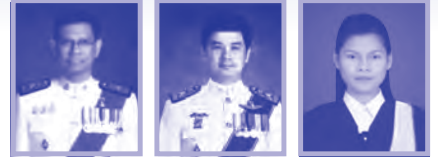
แม้เครื่องหมายการค้ามีเสียงเรียกขานที่คล้าย
กัน แต่จะถึงขนาดทำให้สาธารณชนสับสนหรือหลง

ผิดในความเป็นเจ้าของของสินค้าหรือแหล่งกำเนิด
ของสินค้าหรือไม่ ต้องพิจารณาด้วยว่ามีโอกาสที่
สาธารณชนผู้บริโภคสินค้าของโจทก์ผู้จดทะเบียน
หรือของ ท. ผู้ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้วจะสับสน
หลงผิดหรือไม่ แม้เครื่องหมายการค้าทั้งสองจะใช้
กับรายการสินค้า แปรงสีพื้น เช่นเดียวกัน แต่ ท.
เป็นแปรงสีพื้นธรรมดา ส่วนโจทก์เป็นแปรงสีพื้น
ไฟฟ้า ซึ่งเป็นสินค้าที่มีราคาสูงและมีลักษณะพิเศษ
เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการใช้สินค้า ชีวิตและ
ทรัพย์สินของผู้บริโภคด้วย บุคคลที่จะซื้อเครื่องใช้
ไฟฟ้าไว้ใช้ในชีวิตประจำวันย่อมต้องพินิจพิเคราะห์
อย่างระมัดระวัง จึงไม่ใช่เรื่องที่สาธารณชนจะสับสน
หลงผิดโดยง่าย ประกอบกับโจทก์นำสืบว่าใช้
เครื่องหมายการค้าคำว่า “PHILIPS” มานานหลาย
สิบปี และจำหน่ายสินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้า
ดังกล่าวในหลายประเทศทั่วโลก ซึ่งจำเลยไม่น่าสืบ
โต้แย้ง การที่ประชาชนผู้บริโภคในประเทศไทยรู้จัก
สินค้าภายใต้เครื่องหมายการค้าโจทก์อย่างดีเยี่ยม
ไม่มีเหตุผลให้เชื่อว่าผู้บริโภคดังกล่าวจะสับสน
หลงผิด และไม่น่าเชื่อว่าโจทก์มีเจตนาจะแอบอิง
หรือแสวงหาประโยชน์ในชื่อเสียงในเครื่องหมาย
การค้าของ ท. ที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว เครื่องหมาย
การค้าของโจทก์จึงไม่คล้ายกับเครื่องหมายการค้า
ของบุคคลอื่นที่ได้จดทะเบียนไว้แล้ว”

ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้

การพิจารณาความเหมือนหรือคล้าย ต้อง
พิจารณาโอกาสที่สาธารณชนผู้บริโภคจะสับสนหลง
ผิดหรือไม่ เมื่อประชาชนผู้บริโภครู้จักสินค้าภายใต้
เครื่องหมายการค้าอย่างดี ย่อมเชื่อว่าจะไม่สับสน
หลงผิด และส่งผลถึงเจตนาของผู้ใช้เครื่องหมาย
การค้าว่าไม่มีเจตนาจะแอบอิงหรือแสวงหาประโยชน์
ในชื่อเสียงในเครื่องหมายการค้าที่ได้จดทะเบียนไว้
แล้ว แม้จะเป็นสินค้าจำพวกเดียวกันหรือต่าง
จำพวกกันก็ตาม

เปิด...ฎีกาเด่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๑๖๑ - ๑๖๑๖๒/๒๕๕๗

ป.อ. มาตรา ๙๐, ๒๖๖, ๒๖๘, ๓๓๕

รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์*
มนต์ชัย ชนินทรลีลา**
สุปวีณ์ มณีคล้าย***

การที่ ท. พนักงานขายของผู้เสียหายส่งมอบรถยนต์คันดังกล่าวให้แก่จำเลยทั้งสาม มิได้เกิดจากการที่จำเลยทั้งสามหลอกลวงด้วยการแสดงข้อความ และโดยการหลอกลวงดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินของผู้เสียหาย แต่เกิดจากการเชื่อว่าจำเลยทั้งสามสามารถชำระราคารถยนต์ได้ การที่จำเลยทั้งสามร่วมกันใช้สำเนาหนังสือ ส.ป.ก. ๔ - ๐๑ ข ปลอม เพื่อให้พนักงานขายของผู้เสียหายตกลงขายรถยนต์ให้แก่จำเลยทั้งสาม จึงเป็นเพียงวิธีการที่จะทำให้จำเลยทั้งสามเอารถยนต์ของผู้เสียหายไปเท่านั้น การกระทำของจำเลยทั้งสามเป็นกรณีมีเจตนาทุจริตที่จะเอารถยนต์ของผู้เสียหายไปตั้งแต่ต้นแล้ว จึงมิใช่เป็นความผิดฐานร่วมกันฉ้อโกง แต่เป็นความผิดฐานร่วมกันลักทรัพย์โดยร่วมกันกระทำความผิดด้วยกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปตาม ป.อ. มาตรา ๓๓๕ (๗) วรรคแรก ซึ่งการที่จำเลยทั้งสามร่วมกันนำเอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอมไปแสดงต่อพนักงานขายของผู้เสียหาย เพื่อให้พนักงานขายของผู้เสียหายขายรถยนต์ให้แก่จำเลยทั้งสามและจำเลยทั้งสามเอารถยนต์ของผู้เสียหายไปนั้น เป็นการกระทำที่มีเจตนามุ่งหมายเพื่อให้ได้รถยนต์ของผู้เสียหายเท่านั้น แม้การกระทำแต่ละอย่างจะเป็นความผิดก็เป็นการกระทำความผิดต่อกฎหมายหลายบทหาใช่เป็นความผิดหลายกรรม ให้ลงโทษฐานใช้เอกสารสิทธิอันเป็นเอกสารราชการปลอม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตาม ป.อ. มาตรา ๙๐

(อดีตคดี ปัตรวลี - ทวีศักดิ์ ทองภักดี - เฉลิมศักดิ์ ภัทรสุมันต์)

ความผิดฐานลักทรัพย์โดยใช้กลอุบาย กับความผิดฐานฉ้อโกง ล้วนก็มีเจตนาทุจริตเหมือนกัน แต่มีข้อที่ต้องพิจารณาว่าได้ทรัพย์นั้นไปอย่างไร กล่าวคือ หากได้ไปในลักษณะโอนกรรมสิทธิ์จากการหลอกลวง (ผู้อื่นยินยอมมอบให้เนื่องจากถูกหลอกลวง) ย่อมเป็นความผิดฐานฉ้อโกง แต่ถ้าได้ไปจากการแย่งการครอบครอง (เป็นการเอาทรัพย์สินของผู้อื่นไปโดยพละการโดยทุจริต) ย่อมเป็นความผิดฐานลักทรัพย์

ตัวอย่างของการได้ทรัพย์ไปเพราะการหลอกลวง ซึ่งเป็นความผิดฐานฉ้อโกง (เจ้าของส่งมอบกรรมสิทธิ์ในทรัพย์ให้โดยสมัครใจเพราะเขาถูกหลอกลวง) เช่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๙๔/ ๒๕๕๓ การกระทำความผิดฐานลักทรัพย์ จะต้องเป็นการเอาทรัพย์สินของผู้อื่นไปโดยพละการโดยทุจริต มิใช่ได้ทรัพย์ไปเพราะผู้อื่นยินยอมมอบให้เนื่องจากถูกหลอกลวง การที่จำเลยจัดทำใบเบิกเงินทรองจ่ายไม่ตรงตามความเป็นจริงเบิกเงินไปจากโจทก์ร่วมมิใช่เอาเงินของโจทก์ร่วมไปโดยพละการโดยทุจริตอันจะเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ หากแต่เป็นการหลอกลวงพนักงานและกรรมการของโจทก์ร่วมด้วยการแสดงข้อความอันเป็นเท็จในใบเบิกเงินทรองจ่ายว่าต้องนำเงินไปชำระค่าใช้จ่าย การอนุมัติให้จำเลยเบิกเงินไปเกิดจากการที่พนักงานและกรรมการของโจทก์ร่วมหลงเชื่อข้อความในเอกสารจึงเป็นความผิดฐานฉ้อโกง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๘๙๒/๒๕๔๒ การที่จำเลยซึ่งเป็นลูกจ้างของผู้เสียหายเปลี่ยนเอาป้ายราคาคอมพิวเตอร์ซึ่งติดราคา ๑,๗๘๕ บาทออก แล้วนำป้ายราคาคอมพิวเตอร์ซึ่งติดราคา ๓๓๔ บาท มาติดแทน แล้วมอบให้พวกของจำเลยนำไปชำระราคาแก่พนักงานเก็บเงินของผู้เสียหาย มิใช่จำเลยเอาคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะของกลางไปโดยพละการโดยทุจริต จึงไม่เป็นความผิดฐานลักทรัพย์ หากแต่เป็นการหลอกลวงพนักงานเก็บเงินของผู้เสียหายโดยทุจริตโดยแสดงข้อความอันเป็นเท็จว่า ราคาคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะของกลางมีราคา ๑๓๔ บาท พนักงานเก็บเงินของผู้เสียหายหลงเชื่อยินยอมมอบคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะของกลางให้จำเลยโดยรับเงินจากจำเลยไว้เพียง ๓๓๔ บาท การกระทำของจำเลยดังกล่าวเป็นการแสดงข้อความอันเป็นเท็จอยู่ในตัวและจำเลยกระทำโดยมีเจตนาหลอกลวงพนักงานเก็บเงินของผู้เสียหายให้ยินยอมมอบคอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะของกลางให้จำเลยแล้ว จึงเป็นความผิดฐานฉ้อโกง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๒๕๘๑/๒๕๒๙ จำเลยทั้งสองซึ่งรถจักรยานยนต์ซ้อนกันเข้าไปเติมน้ำมันเบนซินที่บ้าน

* ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์

** ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแรงงานกลาง

*** นิตกรชำนาญการ ศาลแรงงานกลาง

ผู้เสียหายจำนวน ๕ ลิตร เมื่อเติมน้ำมันเสร็จกริยาผู้เสียหาย
ทวงเงินค่าน้ำมัน จำเลยที่ ๒ ถือลูกกลม ๆ อยู่ในมือซึ่งฟังไม่ได้
ว่าเป็นลูกระเบิดพูดว่าไม่มีเงิน มีไอ้เน้อเอาโหม กริยาผู้เสียหาย
เข้าใจว่าเป็นลูกระเบิด จำเลยทั้งสองซึ้งรถจักรยานยนต์ออกไป
การกระทำของจำเลยทั้งสองมีเจตนาหลอกลวงผู้เสียหายเพียง
เพื่อจะเติมน้ำมันรถจักรยานยนต์โดยไม่ชำระราคาเท่านั้น การ
ที่จำเลยที่ ๒ ถือลูกกลม ๆ อยู่ในมือและพูดเช่นนั้น เป็นวิธีการ
ที่จะใช้แสวงหาประโยชน์ที่มีควรได้โดยชอบด้วยกฎหมาย
เท่านั้น จึงเป็นความผิดฐานฉ้อโกงหาใช่เป็นความผิดฐาน
ลักทรัพย์หรือปล้นทรัพย์ไม่

ตัวอย่างของการได้ทรัพย์ไปเพราะแฉงการครอบครอง
ซึ่งเป็นความผิดฐานลักทรัพย์โดยใช้กลอุบาย (เจ้าของไม่ได้
สมัครใจส่งมอบการครอบครองทรัพย์ให้) เช่น

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๙๓๕/๒๕๕๓ จำเลยมีเจตนา
ทุจริตที่จะเอาสุราต่างประเทศของผู้เสียหายไปตั้งแต่ต้น การ
ที่จำเลยเอาสุราต่างประเทศใส่ในลังน้ำปลาแล้วนำไปชำระเงิน
กับพนักงานแคชเชียร์ของผู้เสียหายเท่ากับราคาน้ำปลาเป็น
เพียงกลอุบายของจำเลยเพื่อเอาสุราต่างประเทศของผู้เสียหาย
ไปโดยทุจริตเท่านั้น โดยพนักงานแคชเชียร์ซึ่งเป็นตัวแทนของ
ผู้เสียหายมิได้มีเจตนาส่งมอบการครอบครองสุราต่างประเทศ
ให้แก่จำเลยการกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานลักทรัพย์
หาใช่เป็นความผิดฐานฉ้อโกงไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๒๔๕/๒๕๔๕ จำเลย ๑ และ
ที่ ๓ กับพวกมีเจตนาทุจริตที่จะเอาทรัพย์ของผู้เสียหายไปตั้งแต่
เบื้องต้น ส่วนการหลอกลวงว่าจะรับซื้อที่ดินจำนวนมากก็ดี
หรือการหลอกลวงว่าจะพาไปซื้อรถยนต์ราคาสูงก็ดี ล้วนเป็น
การสร้างกลอุบายเพื่อให้บรรลุผลเอาเงินสดของผู้เสียหาย
ไปโดยทุจริตอันเป็นความผิดฐานลักทรัพย์ หาใช่เป็นความผิด
ฐานฉ้อโกง

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๑๑/๒๕๓๐ จำเลยขับรถยนต์
เข้าไปสั่งให้เติมน้ำมันรถยนต์ที่ปั้มน้ำมันของผู้เสียหาย เมื่อคน
เติมน้ำมันเติมน้ำมันเกือบจะเต็มถึงจำเลยพูดว่าไม่มีเงินเดียว
จะเอามาให้ คนเติมน้ำมันบอกว่าต้องไปบอกผู้เสียหายก่อน แต่
จำเลยได้ขับรถออกไปทันที ขณะเติมน้ำมันจำเลยไม่ได้ดับ
เครื่องยนต์รถและฝาปิดถังน้ำมันก็ไม่มีโดยใช้ผ้าอุดไว้แทน
แสดงให้เห็นว่าจำเลยได้วางแผนการไว้เพื่อจะไม่ชำระค่าน้ำมัน
เมื่อได้นำน้ำมันมาแล้ว โดยจะรีบหนีไปอันเป็นอุบายอย่างหนึ่ง
ในการที่จะทำให้ลักทรัพย์สำเร็จ พฤติการณ์แสดงว่าจำเลยมี
เจตนาทุจริตมาตั้งแต่ต้นที่จะลักเอาน้ำมันของผู้เสียหาย

สำหรับคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๑๖๑ - ๑๖๑๖๒/

๒๕๕๗ ข้างต้น เคยมีคดีที่ใกล้เคียงกันแต่ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า
เป็นความผิดฐานฉ้อโกง กล่าวคือ

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๔๖๒/๒๕๓๗ การที่คนร้าย
อ้างว่าชื่อ ส. และ พ. ไปขอเช่ารถยนต์คันที่จำเลยรับประกัน
ภัยไว้จาก บ. ซึ่ง บ. เช่าชื่อมาจากโจทก์โดยระบุโจทก์เป็นผู้
รับประโยชน์ โดยใช้บัตรประจำตัวประชาชนและใบขออนุญาต
ขับรถยนต์ปลอมแสดงต่อ บ. บ.ตกลงให้เช่า แต่เมื่อได้รับ
รถยนต์ไปจาก บ. แล้วคนร้ายไม่นำมาคืน แสดงให้เห็นว่า
คนร้ายมีเจตนาทุจริตคิดหลอกลวง บ. ให้ส่งมอบรถยนต์แก่
คนร้ายมาตั้งแต่ต้น ด้วยการแสดงข้อความอันเป็นที่ว่า
คนร้ายเป็นบุคคลที่มีชื่อและภูมิลำเนาตามเอกสารปลอม
มีความประสงค์จะเช่ารถยนต์ บ. หลงเชื่อว่าเป็นความจริง
จึงยินยอมส่งมอบรถยนต์ให้แก่คนร้ายไป ความจริงคนร้าย
แสดงตนเป็นบุคคลอื่นและไม่มีประสงค์จะเช่ารถยนต์ การกระทำ
ของคนร้ายเป็นความผิดฐานฉ้อโกง ไม่ใช่ความผิดฐานลักทรัพย์
หรือยักยอก

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๑๙/๒๕๑๘ จำเลยชื่อ
อ.บ้านอยู่จังหวัดกาฬสินธุ์ ใช้อุบายหลอกลวงโจทก์ร่วมโดยมี
เจตนาทุจริตว่าจำเลยชื่อ ค. บ้านอยู่อำเภอพิบูลมังสาหาร
จังหวัดอุบลราชธานี เป็นเหตุให้โจทก์ร่วมหลงเชื่อยินยอมทำ
สัญญาให้จำเลยเช่าซื้อรถยนต์และส่งมอบรถยนต์ให้จำเลย แล้ว
จำเลยนำรถยนต์คันที่เช่าซื้อไปที่ส.ป.ลาวและหลบหนีไป
โดยไม่ได้ติดต่อกับโจทก์ร่วมและไม่ได้ใช้เงินตามสัญญาเช่าซื้อ
เช่นนี้แสดงว่าจำเลยหาได้มีเจตนาผูกพันตามสัญญาเช่าซื้อใน
ทางแพ่งไม่ การแสดงเจตนาทำสัญญาเช่าซื้อของจำเลยเป็นแต่
เพียงแผนการหรืออุบายในเชิงหลอกลวงเพื่อให้ได้ไปซึ่งรถยนต์
เท่านั้น การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดทางอาญาในฐาน
ฉ้อโกง

อนึ่ง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๑๖๑ - ๑๖๑๖๒/๒๕๕๗
นี้มีข้อแตกต่างจากตัวอย่าง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๑๙/
๒๕๑๘ และ ๓๔๖๒/๒๕๓๗ ข้างต้น กล่าวคือ คำพิพากษา
ศาลฎีกาที่ ๑๖๑๖๑ - ๑๖๑๖๒/๒๕๕๗ นั้นคือ การที่ผู้เสียหาย
ส่งมอบรถยนต์ให้แก่จำเลยนั้น มิได้เกิดจากการที่จำเลย
หลอกลวง ด้วยการแสดงข้อความและโดยการหลอกลวง
ดังว่านั้นได้ไปซึ่งทรัพย์สินของผู้เสียหาย แต่เกิดจากการเชื่อว่า
จำเลยสามารถชำระราคารถยนต์ได้ อันเป็นเพียงวิธีการที่จะ
ทำให้จำเลยเอารถยนต์ของผู้เสียหายไปเท่านั้น ในขณะที่
คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๗๑๙/๒๕๑๘ และ ๓๔๖๒/๒๕๓๗
นั้น ปรากฏว่า จำเลยใช้อุบายหลอกลวงจนทำให้ผู้เสียหายหรือ
โจทก์ร่วมหลงเชื่อจึงยินยอมส่งมอบรถยนต์ให้แก่จำเลย.

ภาษาอังกฤษ สำหรับนักกฎหมาย

Impeachment of Park Geun-hye : การถอดถอนประธานาธิบดี ปาร์ค กึน เฮ แห่งเกาหลีใต้

วิจิตา ศิริยุทธวัฒนา*

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน เราได้เดินทางมาถึงเดือนที่ร้อนที่สุดของปีอีกครั้งนึงแล้วนะคะ ในฉบับนี้ผู้เขียนขอเขียนถึงเหตุการณ์ร้อนแรงไม่แพ้คุณหมูนีในรอบหลายเดือนที่ผ่านมาของประเทศเกาหลีใต้นั้นก็คือข่าวอื้อฉาวทางการเมือง (political scandal) ของประธานาธิบดีหญิงคนแรกของเกาหลีใต้ นางปาร์ค กึน เฮ (South Korean first female President Park Geun-hye) เกี่ยวกับการบริหารประเทศอย่างไม่โปร่งใสนั่นเองค่ะ

เรื่องราวของประธานาธิบดีปาร์ค ได้เริ่มเป็นที่สนใจของสื่อต่างๆ และประชาชนชาวเกาหลีใต้เมื่อมีข่าวออกมาในเดือนตุลาคมปี ค.ศ. ๒๐๑๖ ว่าในการบริหารงานประเทศนั้น เพื่อนสนิทของเธอ นางชอย ซุน ซิล (Ms. Choi Soon-sil) ซึ่งมีได้มีตำแหน่งใด ๆ ในรัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทอย่างมากโดยสามารถเข้าถึงเอกสารสำคัญต่างๆ ให้คำปรึกษาในการบริหารงาน และมีอิทธิพลกระทั่งแก้ไขสุนทรพจน์ (speech) ของประธานาธิบดีปาร์ค นอกจากนี้

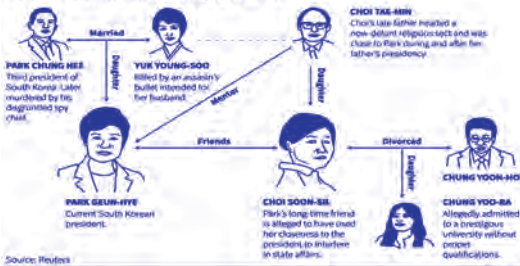
นางชอยได้ใช้ความสัมพันธ์ที่สนิทสนมใกล้ชิดกับประธานาธิบดีปาร์คเรียกร้องให้มีการบริจาคเงินหลายล้านดอลลาร์ให้แก่มูลนิธิที่อยู่ภายใต้การควบคุมของนางชอยเพื่อแลกกับการให้ผลประโยชน์แก่บริษัทชั้นนำหลายแห่ง (raise donation from companies)

ในช่วงปลายปี ค.ศ. ๒๐๑๖ ประชาชนชาวเกาหลีใต้จำนวนมากออกมาเดินขบวนประท้วงขับไล่ประธานาธิบดีปาร์ค ซึ่งมีรายงานว่าจำนวนประชาชนที่เข้าร่วมประท้วงนั้นได้มีจำนวนมากเป็นประวัติการณ์ นับจากเหตุการณ์ทางการเมืองของเกาหลีใต้ในช่วงทศวรรษ ๑๙๘๐

The Parks and the Chois

South Korean President Park Geun-hye has been rocked by allegations that a personal friend of hers used her ties to meddle in state affairs and wield improper influence.

* อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานต่างประเทศ, LL.M. University of California, Berkeley, LL.M. Cornell University, นักเรียนทุนรัฐบาล ตามความต้องการของสำนักงานอัยการสูงสุด

รัฐสภาเกาหลีใต้ได้นำเรื่องอื้อฉาวดังกล่าวเข้าพิจารณาในสภาและมีการลงมติอย่างท่วมท้น (voted overwhelming) ให้ถอดถอน (impeach) ประธานาธิบดี ปาร์ กึน เฮ ออกจากตำแหน่ง และตามกระบวนการของประเทศเกาหลีใต้ มติการถอดถอนดังกล่าวต้องถูกส่งไปให้ศาลรัฐธรรมนูญ (Constitutional Court) ตัดสินว่าจะยืน (uphold) ตามมติการถอดถอนของสภาหรือไม่

ในวันที่ ๑๐ มีนาคม ค.ศ. ๒๐๑๗ ที่ผ่านมา ศาลรัฐธรรมนูญเกาหลีใต้ ซึ่งประกอบด้วยผู้พิพากษาจำนวน ๘ ท่าน ได้มีคำตัดสินเป็นเอกฉันท์ (unanimously) ให้ยืนตามมติของรัฐสภาให้ถอดถอนนางปาร์ค กึน เฮ ออกจากตำแหน่งประธานาธิบดีจากข้อกล่าวหาเรื่องทุจริต (uphold a decision by the National Assembly to impeach President Park over the alleged corruption) เป็นผลให้การดำรงตำแหน่งของนางปาร์คสิ้นสุดลง รวมถึงเอกสิทธิ์คุ้มกัน (immunity) ที่จะไม่ถูกดำเนินคดีในขณะดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีสิ้นสุดลงไปด้วย นางปาร์คได้ถูกอัยการเกาหลีใต้ตั้งข้อกล่าวหา และสืบสวนสอบสวนถึงพฤติกรรมที่อาจเป็นการทุจริตคอร์รัปชัน

สำหรับนางชอย ได้ถูกตั้งข้อกล่าวหาใช้อำนาจโดยมิชอบ (abuse of power) พยายามฉ้อโกง (attempted fraud) การเข้าถึงเอกสารราชการโดยมิชอบ (unauthorized access to government document) และการเข้าแทรกแซงกิจการของรัฐ (intervene state affairs)

เมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำตัดสินให้ถอดถอนประธานาธิบดีปาร์คแล้ว เกาหลีใต้จะต้องมีการเลือกตั้งเพื่อสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีแทนที่นางปาร์คต่อไปภายใน ๖๐ วัน (An election for the replacement must be held within 60 days) ซึ่งได้ถูกกำหนดให้การเลือกตั้งมีขึ้นในวันที่ ๙ พฤษภาคม ๒๕๖๐

ขณะนี้อดีตประธานาธิบดีปาร์คได้ถูกอัยการเกาหลีใต้ดำเนินการออกหมายเรียก (summon) ไปสอบสวนในข้อหาทุจริตเป็นเวลาถึง ๑๔ ชั่วโมง ซึ่งนางปาร์คได้ให้การปฏิเสธตลอดข้อกล่าวหา (denied all charges)

นับเป็นเหตุการณ์ทางการเมืองที่ร้อนแรงมากจริงๆ นะคะ เรามาจับตาดูกันต่อไปว่าอดีตประธานาธิบดีปาร์ค จะถูกดำเนินคดีอย่างไรต่อไปหรือไม่ ขอให้ท่านมีความสุขกับการได้พักผ่อนในช่วงวันหยุดสงกรานต์ค่ะ

อ้างอิง <http://www.bbc.com/news/world-asia-37971085>

<http://www.bbc.com/news/world-asia-38114558>

<http://www.aljazeera.com/news/2017/03/park-geun-hye-impeachment-170310020959193.html>

<http://edition.cnn.com/2017/03/09/asia/south-korea-park-geun-hye-impeachment-upheld/>

<http://www.aljazeera.com/news/2017/03/south-korea-hold-presidential-election-9-170315053425688.html>

พระราชบัญญัติการรับขนทางอากาศระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘

ปัจจุบันการเดินทางด้วยเครื่องบินทั้งภายในประเทศ และระหว่างประเทศเป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง มีการแข่งขันสูง มีสายการบินราคาประหยัดเกิดขึ้นมากมายอย่างรวดเร็ว ประเทศไทยของเราใช้เวลาหลายสิบปีกว่าที่จะร่างและประกาศใช้กฎหมายเกี่ยวกับการรับขนทางอากาศเพื่อให้สอดคล้องกับอนุสัญญาและระเบียบปฏิบัติสากลในด้านนี้

พระราชบัญญัติการรับขนทางอากาศระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๘ (“พ.ร.บ.”) ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ มีผลใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดเก้าสิบวันนับแต่วันประกาศ ส่งผลให้ต้องใช้บทบัญญัติใน พ.ร.บ. นี้แทนบทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ บรรพ ๓ ลักษณะ ๘ ว่าด้วยเรื่องรับขน ทั้งการรับขนของและการรับขนคนโดยสาร

มีหลายประเด็นที่น่าสนใจเกี่ยวกับ พ.ร.บ. นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ต้องเดินทางบ่อย ๆ โดยทางเครื่องบินเพื่อไปราชการ ไปท่องเที่ยว ผู้เขียนขอยกขึ้นมาพูดถึงเป็นบางประเด็นดังนี้

เขตอำนาจศาล

คดีแพ่งเกี่ยวกับการรับขนระหว่างประเทศอยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ (“ศาลทรัพย์สินฯ”) ตามมาตรา ๗ (๕) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศและวิธีพิจารณาคดีทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๓๙

ประธานศาลฎีกาได้เคยมีคำวินิจฉัยว่า คดีฟ้องละเมิดเกี่ยวกับการรับขนทางอากาศระหว่างประเทศไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลทรัพย์สินฯ

มาตรา ๕๔ วรรคแรกของ พ.ร.บ. บัญญัติว่า “การฟ้องเรียกค่าเสียหายในการรับขนคนโดยสาร สัมภาระและของ ไม่ว่าจะฟ้องในมูลคดีตามพระราชบัญญัตินี้ มูลหนี้ตามสัญญา หนี้ที่เกิดจากมูลละเมิดหรือมูลหนี้อื่น จะกระทำได้เฉพาะภายใต้บังคับแห่งเงื่อนไขและเกณฑ์จำกัดความรับผิดที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้”

มาตรา ๕๗ ของ พ.ร.บ. บัญญัติว่า “ให้นำความในพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การรับขนทางอากาศภายในประเทศโดยอนุโลม”

มาตรา ๕๘ ของ พ.ร.บ. ยังบัญญัติไว้ด้วยว่า “คดีที่เกี่ยวกับการรับขนทางอากาศภายในประเทศ ให้อยู่ในอำนาจพิจารณาพิพากษาของศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศ”

ดังนั้น ณ ปัจจุบันนี้ ศาลทรัพย์สินทางปัญญาและการค้าระหว่างประเทศจึงเป็นศาลที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีที่เกี่ยวกับการรับขนทางอากาศทั้งที่เป็นการรับขนทางอากาศระหว่างประเทศและการรับขนทางอากาศภายในประเทศและคำวินิจฉัยของประธานศาลฎีกาดังกล่าวข้างต้นน่าจะต้องเปลี่ยนไปเพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๕๔ ของ พ.ร.บ. นี้

อายุความ

มาตรา ๕๕ ของ พ.ร.บ. บัญญัติว่า “สิทธิในการฟ้องเรียกค่าเสียหายจากการรับขนทางอากาศเป็นอันระงับสิ้นไปถ้าไม่มีการฟ้องคดีภายในระยะเวลาสองปีนับแต่วันที่อากาศยานถึงถิ่นปลายทางหรือนับแต่วันที่อากาศยานนั้นควรจะได้ถึงแล้ว หรือนับแต่วันที่การรับขนได้หยุดลงแล้วแต่กรณี”

อายุความสองปีตามมาตรา ๕๕ ของ พ.ร.บ. นี้จึงต่างจากอายุความหนึ่งปีตามมาตรา ๖๒๔ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ (“ป.พ.พ.”) ในเรื่องการรับขนของซึ่งใช้บังคับกับสิทธิและความรับผิดของผู้ขนส่งเพื่อเครื่องเดินทางอันได้มอบหมายแก่ผู้ขนส่งด้วยตามมาตรา ๖๓๗ แห่ง ป.พ.พ.

การประกันความรับผิด

พ.ร.บ. บังคับให้ผู้ขนส่งทางอากาศต้องทำประกันสำหรับความรับผิดของผู้ขนส่งไว้ตลอดเวลาด้วยเพื่อเป็นการคุ้มครองผู้โดยสาร ผู้ใช้บริการหรือบุคคลภายนอกตามหลักปฏิบัติสากลทางด้านการบิน ทั้งนี้เป็นไปตามมาตรา ๖ ของ พ.ร.บ. ซึ่งบัญญัติว่า

“ผู้ขนส่งที่ดำเนินการรับขนทางอากาศภายใน เข้ามาในหรือออกไปนอกราชอาณาจักรต้องจัดให้มีการประกันสำหรับความรับผิดของผู้ขนส่งตามพระราชบัญญัตินี้

หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเกี่ยวกับการประกันตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

การประกันตามวรรคหนึ่ง ให้อธิบดีกรมการบิน

* อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภา

พลเรือนมีอำนาจสั่งให้ผู้ขนส่งแสดงหลักฐานการประกัน
ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่งหรือ
วรรคสาม ให้เจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจในการอนุญาตให้ดำเนินการ
การรับขนทางอากาศสั่งให้ผู้ขนส่งระงับการดำเนินการรับ
ขนทางอากาศภายใน เข้ามาใน หรือออกไปนอกราช
อาณาจักรจนกว่าผู้ขนส่งนั้นจะได้ดำเนินการตามวรรคหนึ่ง
หรือวรรคสาม แล้วแต่กรณี”

เรื่องการประกันภัยนี้ ในทางปฏิบัติเป็นเรื่องที่
ผู้ประกอบการรับขนทางอากาศต้องทำอยู่แล้ว

ความรับผิดและข้อจำกัดความรับผิด

พ.ร.บ.นี้ได้บัญญัติเรื่องความรับผิดและข้อจำกัดความ
รับผิดของผู้ขนส่งทางอากาศไว้เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไป
ตามกฎหมายและระเบียบปฏิบัติสากลด้านการบินที่ใช้กันทั่วโลก
บทบัญญัติที่ควรสนใจศึกษา เช่น :

“**มาตรา ๑๐** ผู้ขนส่งต้องรับผิดในความเสียหายที่เกิด
ขึ้นจากการที่คนโดยสารถึงแก่ความตายหรือได้รับบาดเจ็บ
ทางร่างกาย โดยมีเงื่อนไขว่าอุบัติเหตุที่ก่อให้เกิดความตาย
หรือบาดเจ็บเกิดขึ้นในอากาศยานหรือในระหว่างการดำเนินการ
ให้คนโดยสารขึ้นหรือลงจากอากาศยาน

มาตรา ๑๑ ผู้ขนส่งต้องรับผิดในความเสียหายที่เกิด
ขึ้นจากการที่สัมภาระลงทะเลเปื้อนถูกทำลาย สูญหายหรือ
เสียหาย โดยมีเงื่อนไขว่าเหตุการณ์ที่ก่อให้เกิดการถูกทำลาย
สูญหาย หรือเสียหายเกิดขึ้นในอากาศยาน หรือในช่วงเวลา
ที่สัมภาระลงทะเลเปื้อนอยู่ในหน้าที่ดูแลรักษาของผู้ขนส่ง เว้น
แต่ความเสียหายที่เป็นผลมาจากความชำรุดบกพร่อง
คุณภาพ หรือการเสื่อมสภาพแห่งสัมภาระลงทะเลเปื้อนนั่นเอง

ผู้ขนส่งต้องรับผิดในความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่
สัมภาระไม่ลงทะเลเปื้อน รวมถึงสิ่งของส่วนตัวที่คนโดยสาร
นำติดตัวไปในอากาศยาน หากความเสียหายนั้นเป็นผลมา
จากความผิดของผู้ขนส่ง หรือลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้ขนส่ง
ถ้าผู้ขนส่งยอมรับการสูญหายของสัมภาระลง
ทะเลเปื้อน หรือถ้าสัมภาระลงทะเลเปื้อนยังไม่ถึงเมื่อพ้น
กำหนดยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่สัมภาระลงทะเลเปื้อนนั้นควร
จะมาถึง คนโดยสารชอบที่จะบังคับเอาแก่ผู้ขนส่งซึ่งสิทธิทั้ง
หลายอันเกิดแต่สัญญารับขนทางอากาศนั้นได้

มาตรา ๑๒ ผู้ขนส่งต้องรับผิดในความเสียหายที่เกิด
ขึ้นจากกรณีล่าช้าในการรับขนทางอากาศซึ่งคนโดยสารหรือ
สัมภาระ เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าผู้ขนส่ง และลูกจ้างและ
ตัวแทนของผู้ขนส่งได้ดำเนินการตามมาตรการที่ควรต้อง
กระทำเพื่อหลีกเลี่ยงความเสียหายนั้น หรือเป็นการพันวิสัย

ที่ผู้ขนส่ง และลูกจ้างและตัวแทนของผู้ขนส่งจะดำเนิน
มาตรการที่ควรต้องกระทำเพื่อหลีกเลี่ยงความ
เสียหายนั้น

มาตรา ๑๓ ถ้าผู้ขนส่งพิสูจน์ได้ว่าผู้เรียกร้องค่า
สินไหมทดแทน หรือบุคคลซึ่งผู้เรียกร้องค่าสินไหมทดแทน
ได้รับสิทธิมาเป็นผู้ก่อให้เกิดหรือมีส่วนในความเสียหายจาก
ความประมาทเลินเล่อหรือการกระทำหรือละเว้นการกระทำ
โดยมิชอบ ผู้ขนส่งย่อมพ้นจากความรับผิดทั้งหมดหรือ
บางส่วนเพียงเท่าที่เกิดจากความประมาทเลินเล่อ หรือการ
กระทำหรือละเว้นการกระทำโดยมิชอบ

ในกรณีที่บุคคลอื่นซึ่งมิใช่คนโดยสารเรียกร้องค่า
สินไหมทดแทนเพราะเหตุแห่งการตายหรือการบาดเจ็บของ
คนโดยสาร ผู้ขนส่งย่อมพ้นจากความรับผิดทั้งหมดหรือบาง
ส่วน หากพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเกิดขึ้นหรือมีส่วนจาก
ความประมาทเลินเล่อ หรือการกระทำหรือละเว้นการกระทำ
โดยมิชอบของคนโดยสาร

ความในมาตรานี้ให้ใช้บังคับแก่บทบัญญัติที่ปวงว่า
ด้วยความรับผิดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๔ ในกรณีที่ค่าเสียหายตามมาตรา ๑๐
มีมูลค่าไม่เกินหนึ่งแสนหนึ่งหมื่นสามพันหนึ่งร้อยหน่วย
สิทธิพิเศษถอนเงินต่อคนโดยสารแต่ละคน ผู้ขนส่งจะ
บอกปิดหรือจำกัดความรับผิดของตนไม่ได้ เว้นแต่พิสูจน์ได้
ตามมาตรา ๑๓

ผู้ขนส่งไม่ต้องรับผิดในค่าเสียหายตามมาตรา ๑๐ ใน
มูลค่าส่วนที่เกินหนึ่งแสนหนึ่งหมื่นสามพันหนึ่งร้อยหน่วย
สิทธิพิเศษถอนเงินต่อคนโดยสารแต่ละคน หากพิสูจน์ได้ว่า
(๑) ความเสียหายนั้นไม่ได้เกิดจากความประมาท
เลินเล่อ หรือการกระทำหรือละเว้นการกระทำโดยมิชอบ
ของผู้ขนส่ง หรือลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้ขนส่ง หรือ

(๒) ความเสียหายนั้นโดยแท้แล้วเกิดจากความ
ประมาทเลินเล่อ หรือการกระทำหรือละเว้นการกระทำโดย
มิชอบของบุคคลภายนอก

มาตรา ๑๕ ในกรณีที่ความเสียหายเกิดจากกรณี
ล่าช้าในการรับขนคนโดยสารตามมาตรา ๑๒ ให้จำกัดความ
รับผิดของผู้ขนส่งไว้เพียงสี่พันหกร้อยเก้าสิบลีหน่วยสิทธิ
พิเศษถอนเงินต่อคนโดยสารแต่ละคน

มาตรา ๑๖ ในการรับขนคนโดยสารที่มีสัมภาระ
ความรับผิดของผู้ขนส่งในกรณีสัมภาระถูกทำลาย สูญหาย
หรือเสียหาย หรือในกรณีสัมภาระล่าช้า ให้จำกัดไว้เพียง
หนึ่งพันหนึ่งร้อยสามสิบลีหน่วยสิทธิพิเศษถอนเงิน

ต่อคนโดยสารแต่ละคน เว้นแต่ในขณะที่ส่งมอบสัมภาระลง ทะเบียนให้แก่ผู้ขนส่ง คนโดยสารได้บอกกล่าวไว้เป็นพิเศษ ถึงส่วนได้เสียที่จะได้รับในการส่งมอบสัมภาระลงทะเบียน นั้น ณ ถิ่นปลายทางและได้ชำระเงินเพิ่มเติมในกรณีที่ต้อง ชำระแล้ว

ในกรณีที่คนโดยสารได้บอกกล่าวและได้ชำระเงินเพิ่ม เต็มในกรณีที่ต้องชำระตามวรรคหนึ่งแล้ว ผู้ขนส่งย่อมต้อง รับผิดชอบชำระเงินจำนวนไม่เกินที่บอกกล่าว เว้นแต่พิสูจน์ได้ว่า จำนวนเงินที่บอกกล่าวไว้สูงเกินกว่าส่วนได้เสียที่แท้จริงที่คน โดยสารจะได้รับเมื่อมีการส่งมอบสัมภาระลงทะเบียน ณ ถิ่นปลายทาง

มาตรา ๑๗ บทบัญญัติมาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ มิให้ใช้บังคับ หากพิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเป็นผลมาจาก การกระทำหรือละเว้นการกระทำของผู้ขนส่ง หรือลูกจ้าง หรือตัวแทนของผู้ขนส่ง โดยจงใจก่อให้เกิดความเสียหาย หรือโดยละเลยไม่เอาใจใส่ซึ่งที่รู้ว่าการเสียหายนั้นอาจเกิด ขึ้นได้ ทั้งนี้ หากเป็นกรณีการกระทำหรือละเว้นการกระทำ ของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้ขนส่ง ต้องพิสูจน์ได้ว่าลูกจ้าง หรือตัวแทนของผู้ขนส่งนั้นได้กระทำให้ในขอบเขตหน้าที่ การงานของตน

มาตรา ๑๘ เกณฑ์จำกัดความรับผิดที่กำหนดใน มาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๑๖ ไม่กระทบถึงการ พิพากษาของศาลที่จะให้มีการชำระค่าธรรมเนียมศาลและ ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีพร้อมทั้งดอกเบี้ยให้แก่โจทก์

ความในวรรคหนึ่งไม่ใช้บังคับในกรณีที่จำนวนค่าเสียหายที่ศาลพิพากษาให้แก่โจทก์ไม่เกินจำนวนเงินที่ผู้ขนส่ง ได้เสนอที่จะชำระให้แก่โจทก์เป็นหนังสือภายในระยะเวลา หกเดือนนับแต่วันที่เกิดเหตุที่ทำให้เกิดความเสียหาย หรือ ก่อนวันยื่นฟ้องคดีถ้าได้ฟ้องคดีก่อนสิ้นระยะเวลาดังกล่าว โดยเมื่อคำนวณแล้วโจทก์มีสิทธิได้รับไม่เกินเกณฑ์จำกัด ความรับผิดที่กำหนดไว้ในมาตรา ๑๔ มาตรา ๑๕ หรือ มาตรา ๑๖ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๙ ข้อกำหนดใด ๆ ในการรับขนคนโดยสาร และสัมภาระที่มุ่งจะปลดเปลื้องผู้ขนส่งให้หลุดพ้นจากความ รับผิดชอบที่มุ่งกำหนดเกณฑ์จำกัดความรับผิดให้ต่ำกว่าที่ บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัตินี้ให้ข้อกำหนดนั้นเป็นโมฆะ แต่ ความเป็นโมฆะของข้อกำหนดเช่นว่านั้นไม่ทำให้สัญญาทั้ง ฉบับเป็นโมฆะและสัญญานั้นยังคงอยู่ภายใต้บังคับแห่งพระ ราชบัญญัตินี้

มาตรา ๒๐ ในกรณีที่อากาศยานเกิดอุบัติเหตุอันเป็น

ผลให้คนโดยสารถึงแก่ความตายหรือได้รับบาดเจ็บ ให้ผู้ ขนส่งจ่ายเงินล่วงหน้าแก่ผู้ซึ่งมีสิทธิเรียกร้องค่าสินไหม ทดแทนเพื่อใช้ตามความจำเป็นเฉพาะหน้าของบุคคลนั้นโดย ไม่ชักช้า

การจ่ายเงินล่วงหน้าตามวรรคหนึ่ง ไม่ถือเป็นการ ยอมรับความรับผิดของผู้ขนส่งและอาจนำมาหักออกจาก จำนวนที่ผู้ขนส่งต้องจ่ายเป็นค่าเสียหายในภายหลังได้

มาตรา ๒๑ ในกรณีที่มีการฟ้องลูกจ้างหรือตัวแทน ของผู้ขนส่งในมูลความเสียหายที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัตินี้ เกี่ยวกับการรับขนคนโดยสารและสัมภาระ ถ้าลูกจ้างหรือ ตัวแทนของผู้ขนส่งนั้นพิสูจน์ได้ว่าตนได้กระทำภายใน ขอบเขตหน้าที่การงานของตน ลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้ ขนส่งนั้นมีสิทธิที่จะใช้เงื่อนไขและเกณฑ์จำกัดความรับผิด ซึ่งผู้ขนส่งมีสิทธิอ้างได้ตามพระราชบัญญัตินี้

ยอดรวมของจำนวนที่จะได้รับจากผู้ขนส่ง และ ลูกจ้างและตัวแทนของผู้ขนส่งต้องไม่เกินเกณฑ์จำกัดความ รับผิดเช่นว่านั้น

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับ หาก พิสูจน์ได้ว่าความเสียหายนั้นเป็นผลมาจากการกระทำหรือ ละเว้นการกระทำของลูกจ้างหรือตัวแทนของผู้ขนส่ง โดย จงใจก่อให้เกิดความเสียหายหรือโดยละเลยไม่เอาใจใส่ซึ่งที่ รู้ว่าความเสียหายนั้นอาจเกิดขึ้น

มาตรา ๒๒ การที่ผู้ที่มีสิทธิรับสัมภาระได้รับมอบ สัมภาระลงทะเบียนโดยไม่มีการทักท้วงย่อมเป็นพยานหลัก ฐานเบื้องต้นว่าได้มีการส่งมอบสัมภาระลงทะเบียนที่อยู่ใน สภาพดีและตรงตามป้ายกำกับสัมภาระ หรือตามเอกสารซึ่ง แสดงข้อมูลตามมาตรา ๙ วรรคสอง

ในกรณีที่มีความเสียหายเกิดขึ้นแก่สัมภาระลง ทะเบียน ผู้มีสิทธิรับสัมภาระต้องทักท้วงเป็นหนังสือต่อผู้ ขนส่งหลังจากที่พบความเสียหายนั้นโดยพลัน และอย่างช้า ที่สุดภายในเจ็ดวันนับแต่วันที่ได้รับมอบสัมภาระดังกล่าว

ในกรณีล่าช้าในการรับขน ผู้มีสิทธิรับสัมภาระต้อง ทักท้วงเป็นหนังสือต่อผู้ขนส่งภายในยี่สิบเอ็ดวันนับแต่วันที่ ผู้มีสิทธิรับสัมภาระได้รับสัมภาระลงทะเบียนนั้น

ในกรณีที่ผู้ที่มีสิทธิรับสัมภาระไม่ทักท้วงภายในระยะ เวลาที่กำหนดตามวรรคสองหรือวรรคสาม จะฟ้องผู้ขนส่ง มิได้ เว้นแต่เป็นกรณีกลฉ้อฉลของฝ่ายผู้ขนส่ง

ข้อสอบพร้อมคำตอบ ในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๘ วิชากฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ วันเสาร์ที่ ๙ เมษายน ๒๕๕๘

คำถาม ๑๐ ข้อรวม ๑๐๐ คะแนนเวลาตอบ ๔ ชั่วโมง ๑๐ นาที (๑๔.๐๐ - ๑๘.๑๐ นาฬิกา)
ให้ยกเหตุผลประกอบคำตอบด้วย

ต่อจากฉบับที่แล้ว

ข้อ ๔ เมื่อวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙ เด็กชายดำ อายุ ๑๒ ปี เดินผ่านหน้าบ้านของนายจอห์นชาวต่างชาติที่เช่าพักอาศัยอยู่ชั่วคราว เพื่อจะไปโรงเรียน นายจอห์นเห็นเด็กชายดำกำลังถูกรักขโมย จึงนัดแนะให้เด็กชายดำ มาหาที่บ้าน หลังเลิกเรียนโดยอ้างว่าจะสอนเปียโนให้ พอช่วงเย็นเด็กชายดำมาหานายจอห์นที่บ้านเช่าตามนัด นายจอห์นได้พาเด็กชายดำขึ้นไปบนห้องนอนและพูดจาโน้มน้าวจนเด็กชายดำยินยอมให้นายจอห์นร่วมประเวณี กับเด็กชายดำทางทวารหนัก โดยนายจอห์นได้ตั้งกล้องถ่ายคลิปวิดีโอขณะกระทำการดังกล่าวเก็บเอาไว้ด้วย จากนั้นนายจอห์นได้บอกให้เด็กชายดำกลับไปก่อน เด็กชายดำกลับถึงบ้านมีอาการซึมนางแดงมารดาของเด็กชายดำเห็นผิดปกติ จึงสอบถามเด็กชายดำ เด็กชายดำได้เล่าเรื่องทั้งหมดให้นางแดงฟัง นางแดงจึงได้แจ้งความร้องทุกข์ต่อเจ้าพนักงานตำรวจให้ดำเนินคดีกับนายจอห์น เจ้าพนักงานตำรวจได้ขอหมายจับจากศาลแล้วรีบเดินทางไปที่บ้านเช่าของนายจอห์นในเย็นวันเดียวกันนั้น เมื่อพบนายจอห์น เจ้าพนักงานตำรวจจึงได้จับกุมนายจอห์นพร้อมยึดคอมพิวเตอร์ของนายจอห์นเป็นของกลาง ซึ่งจากการตรวจสอบพบว่านอกจากจะมีคลิปวิดีโอที่นายจอห์นถ่ายภาพการร่วมประเวณีกับเด็กชายดำแล้ว ยังมีภาพคลิปวิดีโออื่น ๆ ที่นายจอห์นร่วมประเวณีเด็กชายอื่น ๆ ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับเด็กชายดำอีกหลายภาพซึ่งนายจอห์นเก็บไว้ในคอมพิวเตอร์เพื่อตนเองด้วย

ให้วินิจฉัยว่า การกระทำของนายจอห์น มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ฐานใด หรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๔

นายจอห์นได้ร่วมประเวณีกับเด็กชายดำทางทวารหนัก เป็นการกระทำชำเราเด็กชายดำ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ วรรคสอง แม้เด็กชายดำจะยินยอม

แต่เมื่อเด็กชายดำมีอายุไม่เกินสิบสามปี การกระทำของนายจอห์นจึงเป็นความผิดฐานกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ซึ่งมีใช้ภริยาหรือสามีของตน โดยเด็กนั้นจะยินยอมหรือไม่ก็ตาม ตามมาตรา ๒๗๗ วรรคสาม

ขณะเกิดเหตุ เด็กชายดำ อายุ ๑๒ ปี อยู่ในความปกครองของนางแดง ผู้เป็นมารดา แม้ว่าเด็กชายดำจะมาหานายจอห์นที่บ้านเช่าของนายจอห์นเอง แต่การที่นายจอห์นชวนเด็กชายดำมาที่บ้านเพื่อกระทำชำเราเป็นการล่วงละเมิดอำนาจปกครองดูแลบุตรของนางแดง โดยปราศจากเหตุอันสมควร จึงเป็นการพรากเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปีไปเสียจากบิดามารดา และเมื่อนายจอห์นมีเจตนาชวนเด็กชายดำมาเพื่อกระทำชำเราซึ่งเป็นการอนาจาร การกระทำของนายจอห์นจึงเป็นความผิดฐานพรากเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี ไปเสียจากบิดามารดาโดยปราศจากเหตุอันสมควรเพื่อการอนาจาร ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๑๗ วรรคสาม

ภาพคลิปวิดีโอที่แสดงให้เห็นถึงการกระทำทางเพศของนายจอห์นกับเด็กชายดำ ซึ่งมีอายุไม่เกินสิบแปดปีและเด็กชายคนอื่น ๆ ที่มีอายุรุ่นราวคราวเดียวกับเด็กชายดำ ซึ่งนายจอห์นเก็บไว้ในเครื่องคอมพิวเตอร์ของตน เป็นสื่อลามกอนาจารเด็ก ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑๗) การที่นายจอห์นเก็บภาพคลิปวิดีโอดังกล่าวเอาไว้ดูเองส่วนตัว เป็นการครอบครองสื่อลามกอนาจารเด็กเพื่อแสวงหาประโยชน์ในทางเพศสำหรับตนเอง อันเป็นความผิดตามมาตรา ๒๘๗/๑ การที่นายจอห์นถ่ายคลิปวิดีโอดังกล่าวไว้เพื่อตนเอง มิได้เพื่อนำมาเผยแพร่แก่ผู้อื่น นายจอห์นไม่มีความผิดฐานทำ ผลิต มีไว้ หรือทำให้แพร่หลายโดยประการใด ๆ ซึ่งสื่อลามกอนาจารเด็กดังกล่าวเพื่อความประสงค์แห่งการค้า หรือโดยการค้า เพื่อการแจกจ่ายหรือเพื่อการแสดงอวดแก่ประชาชน ตามมาตรา ๒๘๗/๒

ข้อ ๕ นายชูเป็นเจ้าของที่ดินเปล่าซึ่งมีชาวบ้านบุกรุกเข้ามาตั้งแผงลอยขายของจำนวนมากจนกลายเป็นตลาดในชุมชน ต่อมานายชูต้องการขายที่ดินแปลงดังกล่าวให้นายชิน แต่นายชินมีเงื่อนไขว่านายชูต้องขับไล่ผู้ที่มาตั้งแผงลอยให้ออกไปจากที่ดินดังกล่าวให้หมดเสียก่อน นายชูพยายามเจรจากับชาวบ้านเพื่อจะรื้อตลาดดังกล่าว แต่ชาวบ้านไม่ยินยอมและมีปากเสียงทะเลาะกันเรื่อยมา อีกหนึ่งสัปดาห์ต่อมา นายชูได้เดินเข้ามาในตลาดพร้อมกับนายโหน่งและนายเท่ง ลูกน้องของนายชู เมื่อชาวบ้านเห็นนายชูกับพวกก็พากันหนีไล่ นายชูจึงพูดว่า “เดี๋ยวยิงแม่งเลย” แต่ชาวบ้านก็ยังไม่หยุดหนี นายชูจึงตะโกนว่า “รื้อให้หมด ยิงมันให้หมด ยิงแม่งเลย” จากนั้นนายชูก็เดินออกจากตลาดไปขึ้นรถยนต์และขับออกไป นายโหน่งซึ่งยังยืนอยู่ได้ยกโต๊ะไม้ไผ่แผงลอยของนายเก่งขึ้นมาทุ้มลงกับพื้นทำให้โต๊ะไม้ไผ่หักเป็นสองท่อน นายเก่งโกรธจึงใช้มีดปลายแหลมยาวประมาณ ๑๐ นิ้ว จ้วงแทงไปที่ลำตัวของนายโหน่งหลายครั้ง แต่นายโหน่งปกป้องและวิ่งหลบหนีออกไปจากตลาดได้ ทำให้นายโหน่งไม่ได้รับบาดเจ็บ ส่วนนายเท่งเมื่อเห็นนายโหน่งวิ่งหนีออกไปและเหลือตนเองอยู่คนเดียวจึงชักปืนออกมาและยิงไปทางกลุ่มคนที่กำลังซื้อของอยู่ในตลาด กระสุนปืนถูกนายกล้าพ่อค้าในตลาดดังกล่าวได้รับบาดเจ็บบริเวณหน้าแข้ง ต้องพักรักษาตัวมาขายของไม่ได้เกินกว่า ๒๐ วัน

ให้วินิจฉัยว่า นายชู นายโหน่ง นายเก่ง และนายเท่ง มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา ฐานใด หรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๕

การที่นายเท่งใช้อาวุธปืนเดินเข้ามาในตลาดพร้อมกับนายชูและนายโหน่ง โดยนายชูได้พูดว่า “เดี๋ยวยิงแม่งเลย” และ “รื้อให้หมด ยิงมันให้หมด ยิงแม่งเลย” แสดงว่าขณะเกิดเหตุนายชูและนายโหน่งรู้อยู่แล้วว่านายเท่งพกอาวุธปืนมาด้วย การกระทำของนายชู นายโหน่ง และนายเท่งจึงเป็นความผิดฐานร่วมกันพาอาวุธไปในเมือง หมู่บ้าน หรือทางสาธารณะ โดยไม่มีเหตุสมควร อันเป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๗๑ ประกอบมาตรา ๘๓

นายชู นายโหน่ง และนายเท่งเดินทางพร้อมกัน โดยมีเจตนาร่วมกันในการรื้อตลาด การที่นายโหน่งยกโต๊ะไม้ไผ่แผงลอยของนายเก่งขึ้นแล้วทุ้มลงกับพื้นจนหัก อันเป็นความ

ผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ และนายเท่งอยู่ร่วมกันกับนายโหน่งด้วย จึงถือว่านายเท่งได้ร่วมกับนายโหน่งกระทำความผิดฐานทำให้เสียทรัพย์ นายโหน่งและนายเท่งจึงมีความผิดฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๘ ประกอบมาตรา ๘๓

การที่นายเท่งใช้อาวุธปืนยิงเข้าไปในกลุ่มชาวบ้าน นายเท่งย่อมเล็งเห็นได้ว่ากระสุนปืนอาจถูกผู้อื่นในกลุ่มชาวบ้านถึงแก่ความตายได้ การกระทำของนายเท่งจึงมีเจตนาฆ่า แต่เมื่อกระสุนปืนถูกนายกล้าได้รับบาดเจ็บสาหัสไม่ถึงแก่ความตายสมดังเจตนาของนายเท่ง นายเท่งจึงมีความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ประกอบมาตรา ๘๐ ส่วนนายโหน่งได้วิ่งหลบหนีออกไปจากบริเวณที่เกิดเหตุแล้วในขณะนั้น นายโหน่งจึงไม่มีส่วนร่วมกับนายเท่งในการกระทำความผิดฐานนี้

สำหรับนายชู แม้จะไม่ได้อยู่ร่วมด้วยขณะที่นายโหน่งและนายเท่งกระทำความผิด แต่การที่นายชูตะโกนพูดข้อความดังกล่าว ถือได้ว่านายชูเป็นผู้ออกคำสั่งให้นายโหน่งและนายเท่งรื้อถอนแผงลอยและยิงกลุ่มชาวบ้านในตลาด อันเป็นการก่อให้เกิดนายโหน่งและนายเท่งกระทำความผิด นายชูจึงเป็นผู้ใช้ให้กระทำความผิด เมื่อนายโหน่งและนายเท่งได้กระทำความผิดตามที่ถูกใช้ นายชูจึงต้องรับโทษเสมือนเป็นตัวการในความผิดที่นายโหน่งและนายเท่งได้กระทำความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๕๘ และมาตรา ๒๘๘ ประกอบมาตรา ๘๐ และมาตรา ๘๔

นายเก่งใช้มีดปลายแหลมยาวสิบนิ้วซึ่งเป็นอาวุธร้ายแรงแทงไปที่บริเวณลำตัวของนายโหน่งหลายครั้ง แม้นายโหน่งจะปกป้องได้และไม่ได้รับบาดเจ็บ แต่โดยพฤติการณ์นายเก่งย่อมเล็งเห็นผลได้ว่า หากแทงถูกอวัยวะสำคัญอาจทำให้นายโหน่งถึงแก่ความตายได้ ถือได้ว่านายเก่งมีเจตนาฆ่า นายโหน่ง เมื่อนายโหน่งปกป้องและวิ่งหนีได้ทัน ไม่ถึงแก่ความตายสมดังเจตนาของนายเก่ง การกระทำของนายเก่งจึงเป็นความผิดฐานพยายามฆ่าคนอื่น ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๘๘ ประกอบมาตรา ๘๐ อย่างไรก็ดี การที่นายเก่งใช้อาวุธมีดแทงนายโหน่ง เพราะโกรธที่นายโหน่งยกโต๊ะแผงลอยของตนทุ้มลงกับพื้นอันเป็นการข่มขู่นายเก่งอย่างร้ายแรงด้วยเหตุอันไม่เป็นธรรม จึงเป็นการกระทำโดยบันดาลโทสะ ตามมาตรา ๗๒

สัตยา อรุณธารี

สวัสดิ์ศรีรับ สมาชิกจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาและผู้อ่านทุกท่าน

แผนกตำราและคำบรรยาย จะทำการเปิดจองหนังสือรวมคำบรรยาย ภาค ๑ สมัยที่ ๗๐ ในวันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ถึงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐ ที่หน้าเคาน์เตอร์แผนกตำราฯ และทางไปรษณีย์ธนาณัติ หนังสือรวมคำบรรยาย ๑ ชุด มี ๑๖ เล่ม มี ๓ ประเภท ดังนี้

๑. รับหนังสือด้วยตนเอง ราคาชุดละ ๑,๓๐๐ บาท (๑ ชุด มี ๑๖ เล่ม)
๒. จัดส่งทางไปรษณีย์ลงทะเบียน ราคาชุดละ ๑,๙๐๐ บาท (รวมค่าจัดส่งไว้แล้ว)
๓. จัดส่งทางไปรษณีย์ด่วนพิเศษ EMS ราคาชุดละ ๒,๕๐๐ บาท (รวมค่าจัดส่งไว้แล้ว)

หมายเหตุ

ยกเลิกแบบจัดส่งไปรษณีย์สิ่งตีพิมพ์ธรรมดาแล้ว เปลี่ยนเป็นจัดส่งไปรษณีย์ลงทะเบียนแทน (เพื่อประโยชน์ของผู้สั่งจอง)

เปิดรับจองส่งผ่านทางไปรษณีย์ธนาณัติ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ปิดรับจองวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เปิดรับจองที่แผนกตำราฯ ตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ปิดรับจองวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๖๐

ทั้งนี้ สามารถดาวน์โหลดใบสั่งจองได้ที่เมนูดาวน์โหลดบนเว็บไซต์เนติบัณฑิตยสภา www.thethaibar.or.th และสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่แผนกตำราและคำบรรยาย โทร. ๐ - ๒๘๘๗ - ๖๘๑๔ หรือ ๐ - ๒๘๘๗ - ๖๘๐๑ - ๗ ต่อ ๑๐๖

ศูนย์หนังสือเนติบัณฑิตยสภา

ปิดเพื่อเช็คสต็อกหนังสือตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน ๒๕๖๐ และจะเปิดให้บริการ ๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทร. ๐ - ๒๘๘๗ - ๖๘๐๑ - ๗ ต่อ ๑๑๑ หรือ ๐ - ๒๘๘๗ - ๖๘๑๖

ห้องสมุดเนติบัณฑิตยสภาและห้องอ่านหนังสือชั่วคราว

ปิดให้บริการตั้งแต่วันที่ ๒ เมษายน ๒๕๖๐ - วันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๐ ในช่วงห้องสมุดปิดบริการ สามารถคืนหนังสือได้ตามกำหนด ในช่วงเวลาทำการ (วันจันทร์ - วันศุกร์ เวลา ๐๘.๓๐ - ๑๖.๐๐ น.) ยกเว้นวันหยุดนักขัตฤกษ์ และวันหยุดชดเชย ในกรณีที่มีการกระทบตราให้ส่งคืนหนังสือเกินกำหนดไปแล้วให้ถืออนุโลมตามนั้น

* กรรมการอัยการผู้ทรงคุณวุฒิ กรรมการเนติบัณฑิตยสภา, กรรมการอำนวยการอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา, อนุกรรมการวิชาการ, อนุกรรมการพิจารณามาตรฐานการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตฯ อาจารย์ผู้บรรยายวิชาวิธีพิจารณาความอาญา (ภาคคำ) สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา น.บ. (เกียรตินิยม) น.บ.ท., น.ม. นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขานิติศาสตร์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ)

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

ประชุมพนักงานเนติบัณฑิตยสภา

หม่อมหลวงไกรฤกษ์ เกษมสันต์ เลขาธิการเนติบัณฑิตยสภา เป็นประธานในการประชุมพนักงานเนติบัณฑิตยสภา ระดับผู้อำนวยการกองและหัวหน้าแผนกเพื่อแจ้งเรื่องการปรับโครงสร้างของพนักงานเนติบัณฑิตยสภาและบัญชีการจัดคนลงสู่ตำแหน่งใหม่และรับฟังความคิดเห็นจากผู้อำนวยการกองและหัวหน้าแผนก ณ ห้องประชุมมหาวชิราวุธ ชั้น ๒ อาคารเนติบัณฑิตยสภา เมื่อวันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๐ โดยมีนางเมทินี ชโลธร รองเลขาธิการเนติบัณฑิตยสภาและประธานคณะกรรมการบริหารทรัพยากรบุคคลของเนติบัณฑิตยสภา ร่วมประชุมด้วย

ศึกษาดูงาน

หม่อมราชวงศ์ประเดิมสวัสดิ์ สวัสดิวัตน์ ผู้อำนวยการกองบริการ สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา บรรยายความรู้ในการเรียนระดับเนติบัณฑิตและแนวทางการศึกษาให้สำเร็จแก่คณาจารย์และนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง ในโอกาสศึกษาดูงานเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของสำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา ณ ห้องบรรยายพีพัฒนาศักดิ์ ชั้น ๔ อาคารเนติบัณฑิตยสภา เมื่อวันที่พฤหัสบดีที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๐

บรรณาธิการแฉล่อง

วันจักรี ตรงกับวันที่ ๖ เมษายนของทุกปี อันเนื่องมาจากเมื่อวันที่ ๖ เมษายน พ.ศ. ๒๓๒๕ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช หรือ พระรามาธิบดีที่ ๑ ทรงเสด็จปราบดาภิเษกขึ้นเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรกแห่งราชวงศ์จักรี ดังนั้นในวันที่ ๖ เมษายนของทุกปี ถือเป็นวันครบรอบการก่อตั้งราชวงศ์จักรี ทั้งยังเป็นวันที่พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราชทรงสร้างกรุงเทพมหานครขึ้นเป็นเมืองหลวงของไทยมาจนถึงทุกวันนี้ จึงนับเป็นวันครบรอบกรุงเทพมหานครอีกด้วย ซึ่งในปัจจุบันปี พ.ศ. ๒๕๖๐ นี้ กรุงเทพมหานครมีอายุครบ ๒๓๕ ปี กองบรรณาธิการจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา จึงขอเชิญชวนทุกท่านระลึกถึงพระมหากษัตริย์คุณอันใหญ่หลวงของพระมหากษัตริย์ไทยทุกพระองค์ ผู้ทรงอุทิศพระองค์เพื่อความสงบสุขของอาณาประชาราษฎรอย่างแท้จริง

จุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ประกอบด้วยเนื้อหา ดังนี้ บทความ เนื่องจากปก เสนอเรื่อง “วันจักรี” โดย ศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์ กล่าวถึง ความเป็นมาของวันจักรี, บทความ ปัญหาจากข้อหาหรือกฎหมายที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “วิวัฒนาการทางกฎหมายแก่กรณีการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ” โดย คณา สกลสุด กล่าวถึง ผลของการไม่ปฏิบัติตามขั้นตอนของกฎหมายว่าด้วยการให้เอกชนร่วมลงทุนในกิจการของรัฐ, บทความ คำพิพากษาศาลฎีกาที่น่าสนใจ เสนอเรื่อง “อย่างไรจะถึงขนาดทำให้สาธารณชนสับสนหลงผิดในความเป็นเจ้าของสินค้า” โดย ผศ.ดร.สมหมาย จันทรเรือง กล่าวถึง ปัญหาขัดแย้งของเครื่องหมายการค้าที่ขอจดทะเบียนกับเครื่องหมายการค้าที่บุคคลอื่นได้จดทะเบียนไว้แล้ว, บทความ เจาะฎีกาเด่น เสนอเรื่อง “คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๑๖๑ - ๑๖๑๖๒/๒๕๕๗” โดย รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์, มนต์ชัย ชนิทรลีลา และ สุวิวัฒน์ มณีคล้าย โปรดติดตาม, บทความ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย เสนอเรื่อง “Impeachment of Park Geun-hye : การถอดถอนประธานาธิบดี ปาร์ค กึน เฮ แห่งเกาหลีใต้” โดย วิชิตา ศิริยุทธ์วัฒนา โปรดติดตาม, บทความ เรื่อง “กฎหมายที่ควรสนใจ” โดย สุรพันธ์ ทิมกระจ่าง เสนอเป็นตอนที่ ๑, ข้อสอบพร้อมธงคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๕๘ วิชากฎหมายอาญาและกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เสนอข้อ ๔ - ๕ ปิดท้ายด้วย “มุมข่าว” โดย สัตยา อรุณธารี

พบกันใหม่เดือนพฤษภาคม

ศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์

ติดตามอ่านจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาฉบับย้อนหลังได้ที่เว็บไซต์เนติบัณฑิตยสภา

<http://www.thethaibar.or.th>

เอกสารเผยแพร่ความรู้ แจกฟรี ห้ามจำหน่าย

(สงวนสิทธิ์ใช้ในกิจการของแผนกประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภาเท่านั้น)

จัดทำโดย **คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา** จำนวน ๕,๐๐๐ เล่ม

เนติบัณฑิตยสภา เลขที่ ๓๒-๒ หมู่ที่ ๑๖ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๓/๐

พิมพ์ที่ : **บริษัท กรุงสยาม พิมพ์ชื่อ จำกัด**

๔๓/๑๓๒ ถนนพหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐